

ตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔
วรรคสอง (๑) , ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่
๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่ง
ถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้เจ้าหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันเข้ารับ
ตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่
(วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณี

เข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตาม
เอกสารหมาย ร.๗ และ ร.๘ โดยผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนางวรรณนีย์ รัตนานุสนธิ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ศาลมีคำสั่ง
ให้ผู้คัดค้านหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องขอด้วย
ระเบียบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหา
ให้การว่า การแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อ
กล่าวหาในวันเดียวกัน และการนำหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเกิดขึ้น
ก่อนมีการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมเป็นการไม่
ถูกต้อง ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการ
ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่น
บัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๙ วรรคสาม นั้น เห็นว่า ทางใต้สวนได้ความจาก
นางชัลลวนา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ พยานผู้ร้องว่า จากการ
ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง

รองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ ครั้งที่ ๒ และกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวครั้งที่ ๓ นั้น มีการยื่นเอกสารประกอบไม่ครบถ้วน เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงโดยให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แนบสำเนากรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นั้น เนื่องจาก นางวรรณทนีภรรยาผู้ถูกกล่าวหาได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่ นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำการโอนลอยไปนานแล้ว โดยให้โฉนดตัวจริงไปทั้งหมด ต่อมานางชลวานาจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเสนอต่อผู้ร้อง และผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ร้ายวยผิดปกติ และการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริงและให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา นางชลวานามีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ พยานจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหากรณีจึงใจเย็นเท็จ/ปกปิด ตามเอกสาร

หมาย ร.๑๔ แจ้งข้อเท็จจริง บทบัญญัติที่เป็นความผิด และบทกำหนดโทษ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาก็ได้ และมีสิทธินำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกิน ๓ คนเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาได้ และในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา จะอ้างพยานบุคคลหรือนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้ผู้ร้องมีคำสั่งเรียกพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ซึ่งถ้อยคำหรือคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันผู้ถูกกล่าวหาในการพิจารณาของศาลได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันควรแต่อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา... โดยผู้ถูกกล่าวหาลงนามรับทราบข้อกล่าวหาในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว นางชลวานาสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือจะอ้างหนังสือชี้แจงฉบับเดิม ผู้ถูกกล่าวหาขออ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่เคยยื่นไว้เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในคดีนี้ ตามรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๒๓/๒๕๖๖ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตรงกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอถือเอาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหา เมื่อพิจารณาจากข้อนำสืบตามทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา ก็ยังคง

กล่าวอ้างข้อเท็จจริงเดียวกันว่า นางวรรณทนีภริยาผู้ถูกกล่าวหาได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่ นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำการโอนลอยไปนานแล้ว โดยให้โฉนด ตัวจริงไปทั้งหมด ดังนั้นนับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงวันที่มีการแจ้ง ข้อกล่าวหาจึงไม่มีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติม การที่ผู้ร้องยืนยันมาในคำร้องและนางชลวานาเบิกความ ในชั้นไต่สวนของศาลว่า ในวันแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาแจ้ง ว่า มีความประสงค์จะใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหา จึงมีน้ำหนักและน่าเชื่อว่ามีได้เป็นการกระทำของนางชลวานาโดยผลการแต่เป็นความประสงค์ ของผู้ถูกกล่าวหาเองในขณะนั้น เพราะไม่มีข้อเท็จจริงในรายละเอียดใดที่ขัดกับข้อต่อสู้ของ ผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นการบันทึกว่ามีการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกว่าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์ที่จะ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน จึงเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาและมีการรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อ กล่าวหาแล้ว ไม่เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่ เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่อย่างไร ส่วนที่ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบไม่นำหลักฐานในการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด

ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มาบันทึกลงในรายงานผลการตรวจสอบบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อเสนอต่อผู้ร้อง มติของผู้ร้องจึงไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงาน
ของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง (๔) (๕)
โดยระเบียบข้อนี้กำหนดว่า ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินจัดทำสำนวนคดีโดยพิเคราะห์ซึ่งน้ำหนัก
พยานหลักฐานทั้งปวง จากข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องแล้วพิจารณาว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้กระทำการอันเป็นมูล
ความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่อย่างไร พร้อมด้วยเหตุผลในการพิจารณาทำความเข้าใจและ
พยานหลักฐานประกอบคำวินิจฉัย รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงเสนอ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา สำนวนคดีให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด โดยมี
สาระสำคัญดังต่อไปนี้ ... (๔) ข้อกล่าวหา พฤติการณ์ในการกระทำความผิด และคำแก้ข้อ
กล่าวหา (๕) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบ เห็นว่า เมื่อพิจารณา
เอกสารการสรุปสำนวนคดีหมายเลข ร.๑๑ ฉบับ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แม้จะมีขึ้น
ก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม แต่ปรากฏว่าผู้ร้องได้รับ

เอกสารการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเพิ่มเติมจากผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ และ นายวราพงศ์ อินตะโมงค์ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ได้แจ้งให้นางชัลวานาทราบ ผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ซึ่งมีขึ้นภายหลังจากมีการโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลาเกือบหนึ่งปี เชื่อว่าในการพิจารณาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องมีเอกสารการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว จึงฟังได้ว่าพยานหลักฐานที่ผู้ร้องนำมาตรวจสอบยังไม่สิ้นสุดแค่ว่าการมีการโอนลอยกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเท่านั้น และผู้ร้องมีข้อเท็จจริงที่ว่าห้องชุดมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่เมื่อการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดด้วยการจดทะเบียนเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาหนีหายที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การรับฟังพยานหลักฐานของผู้ร้องแล้วเห็นชอบให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาถึงทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับ

ตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงไม่เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและ
หนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ
๔๒ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) แต่อย่างไรก็ดีข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนางวรรณทนีคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการจงใจยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง
ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่
ทางใดส่วนใดมาจากผู้ถูกกล่าวหา และนางวรรณทนีเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี หลายวาระตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ถึง
ปัจจุบัน โดยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) แสดง
รายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน และ
เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับ
ตำแหน่ง (วาระที่ ๓) แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙

บาท ไม่มีหนี้สินตามเอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ สำหรับห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาปกปิดทรัพย์สินนั้น นางวรรณทนียซื้อจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณทนียจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ในการโอน จึงไม่ได้แจ้งรายการห้องชุดในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานของผู้ร้องมีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่า ไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ และให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบเกี่ยวกับห้องชุดดังกล่าวให้ครบถ้วน ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามไปยังนายโกเมศ และได้รับแจ้งว่านายโกเมศทำเอกสารสูญหายทั้งหมดจึงไม่ได้ไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณทนียไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายกับพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหาย ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายและประกาศสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมาย ค.๑๐ แผ่นที่ ๒ ถึง ๑๓ ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขา

หาดใหญ่ออกไปแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ และนัดหมายให้นายโกเมศมา
ดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม
จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศแทน ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณทนีดำเนินการจด
ทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม ผู้ถูกกล่าวหาต่อสู้ว่า บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินตามคำร้องมีการแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวมมูลค่า
๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท และ ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าห้อง
ชุด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มีได้แจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถือว่ามีสัดส่วนเพียง
เล็กน้อย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาปกปิดหรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดง
ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น เห็นว่า การพิจารณาว่ามีการปกปิดทรัพย์สินตามคำร้องหรือไม่นั้น
ต้องพิจารณาแยกเป็นแต่ละรายการทรัพย์สินว่า ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินหรือหนี้สินผู้ยื่น
บัญชีทราบว่ามีทรัพย์สินหรือมีหนี้สินนั้นอยู่หรือไม่ การซื้อขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหา
อ้างว่า ขายห้องชุดไปในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการทำเอกสารการโอนลอยและไม่ได้ไปจด
ทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ นายโกเมศผู้ซื้อทำเอกสารในการซื้อขายหายไป
ทั้งหมด และการชำระราคาก็รับชำระเป็นเงินสด โดยนายโกเมศเบิกความตามทางได้ส่วนว่าได้
เดินทางจากหาดใหญ่ไปเอาเงินสด ๙๐๐,๐๐๐ บาท ที่เก็บไว้ที่บ้านที่จังหวัดปัตตานีมาซื้อ และ

เดินทางกลับไปมอบเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาที่หาดใหญ่ โดยนายโกเมศพักอาศัยที่หาดใหญ่ จำปีและวันที่
แน่นอนในการซื้อไม่ได้ ก่อนซื้อไม่เคยไปดูห้อง จากนั้นก็ให้เช่าห้องชุดโดยไม่มีสัญญาเช่า เมื่อซื้อแล้ว
นายโกเมศผู้ซื้อก็อ้างว่าให้น้องเป็นคนดูแลเรื่องค่าเช่า และไม่มีหลักฐานการโอนห้องชุดในวันซื้อขาย
ก่อนการซื้อขายไม่มีการพูดคุยกับนางวรรณทนิย์ ในวันที่ซื้อขายไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับห้องชุด วันที่
ชำระเงินไม่ได้รับเอกสารอะไร ทั้งไม่ทราบว่ามีเอกสารในการโอนห้องชุดอะไรบ้าง การซื้อขาย
นายโกเมศไปคนเดียว ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนจึงไม่ปรากฏร่องรอยการซื้อขายห้องชุดที่เป็น
เอกสารหลักฐานใดๆ ที่เกี่ยวกับการเงิน และไม่มีเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการซื้อขายหรือการแบ่งซื้อจะ
มีการทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
ในคดีนี้มีพฤติการณ์ที่แตกต่างจากการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามปกติทั่วไปที่ผู้ซื้อและผู้ขายจะต้อง
ระมัดระวังรักษาเอกสารการซื้อขายรวมทั้งจะต้องมีหลักฐานการชำระราคา หรือมีสัญญาจะซื้อ
จะขาย หรือไปจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันปัญหาอันอาจเกิดขึ้นใน
ภายหลัง ซึ่งนายโกเมศมิได้ซื้อห้องชุดพิพาทเป็นครั้งแรก แต่เคยซื้อที่ดินจากการขายทอดตลาดของ
สำนักงานบังคับคดี และรับซื้อฝากที่ดินมาก่อน ย่อมทราบถึงความสำคัญในการซื้อขายที่ดินว่า
จะต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่จึงจะสมบูรณ์ไม่ตกเป็นโมฆะ แต่ในการ
ซื้อห้องชุดพิพาทนายโกเมศกลับมิได้สนใจและใส่ใจว่า ตนต้องได้รับเอกสารใดที่จะใช้เป็นหลักฐานใน

การไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เลยแม้แต่น้อย โดยเบิกความในลักษณะปกปิดและปิดความ
รับผิดชอบไปให้นายอุดมผู้เป็นบิดา ซึ่งไปจดทะเบียนรับโอนภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกแจ้งข้อ
กล่าวหาคดีนี้ ทั้งเมื่อพิจารณาคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนายโกเมศก็พบข้อแตกต่างเกี่ยวกับ
ราคาที่ซื้อขายโดยผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่า ขายไปราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายโกเมศเบิกความ
ว่า ซื้อราคา ๙๐๐,๐๐๐ บาท แตกต่างกัน เป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และขัดกับที่นางวรรณพนิญ และ
นายอุดมแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินในราคา ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถือว่าเป็นข้อขัดแย้งกันใน
สาระสำคัญอันเป็นพิรุธยิ่ง ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและนายโกเมศไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่ามีการซื้อ
ขายห้องชุดกันจริงในปี ๒๕๖๒ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง และเชื่อว่าข้อต่อสู้เกี่ยวกับการซื้อขายห้องชุดมี
ขึ้นภายหลัง เพื่อแก้ตัวให้พ้นความรับผิดชอบจากหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
เท่านั้น อันเห็นได้จากเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ ปช
๐๐๔๐ (ปน) /๐๓๕๒ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ เรื่อง ขอรบข้อเท็จจริงและให้ดำเนินการยื่น
เอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕
ว่า ได้ขายห้องชุดพิพาทให้แก่ นายโกเมศโดยการโอนลอยไปแล้ว ซึ่งเป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง เป็น
การแก้ตัวให้พ้นไปเท่านั้น และไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้แจ้งให้นายโกเมศรีบดำเนินการไปจด
ทะเบียนรับโอนห้องชุดพิพาทให้เสร็จสิ้นเพื่อจะได้นำหลักฐานมาส่งแก่ผู้ร้องแต่อย่างใด แต่เมื่อ

ผู้ถูกกล่าวหาถูกสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาให้นางวรรณทนี ภริยาไปแจ้งข้อความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ห้องชุดพิพาทหายไป ก่อนจะไปดำเนินการขอออกใบแทนต่อเจ้าพนักงาน และดำเนินการจดทะเบียนขายห้องชุดพิพาท ให้แก่นายอุดมเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาจึงนำส่งหลักฐานการขายห้องชุดพิพาทให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ อันเป็นเวลาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาแล้วประมาณ ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีมาแล้วหลายวาระตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนย่อมทราบดีว่า จะต้องถูกผู้ร้องตรวจสอบ เมื่อการซื้อขายห้องชุดตามพฤติการณ์ในคดีนี้ ไม่มีเอกสารอันเป็นหลักฐานใดให้เชื่อว่าการซื้อขายกันจริงในปี ๒๕๖๒ แม้ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณทนีจะจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม แต่เป็นเวลาภายหลังจากวันที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแล้ว ซึ่งหากยินยอมให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกล่าวอ้างว่า ได้ขายทรัพย์สินที่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้นจึงจะสมบูรณ์มิฉะนั้นตกเป็นโมฆะ ขึ้นแก่ตัวเช่นที่ผู้ถูกกล่าวหายกขึ้น

กล่าวอ้างได้ ย่อมเป็นช่องทางให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ยกข้ออ้างเช่นนี้ขึ้นแก้ตัวได้ โดยง่ายทุกเมื่อ อันขัดต่อเจตนารมณ์แห่งการให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อการตรวจสอบ ดังนั้นในวันที่ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณี ดังกล่าว นางวรรณทนียังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการห้องชุดดังกล่าว เป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามคำร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มาตรา ๒๘ (๓) และมาตรา ๑๐๒ (๙) จึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน นับแต่ที่ศาลมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ (วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๑๗ วรรคสอง กับเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุก

(อม.๕๐)

- ๑๗ -

กรรมเป็นกระหนงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระหนงละ ๒ เดือน และ
ปรับกระหนงละ ๘,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระหนงเป็นจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๖,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏ
ว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ ๑ ปี ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙,๓๐.

นายชัยเจริญ ดุจ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และคำแถลงปิดคดีของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่งอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางวรรณทนี รัตนานุสนธิ์ คู่สมรส คือ ห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงว่า ได้ขายห้องชุด

ดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ โดยการโอนลอยแล้ว ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้วและยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ศาลรับคำร้องวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยไม่มีคำพิพากษาและไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิชี้แจงเป็นเวลา ๑๕ วัน ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และ ๓๙ วรรคสาม และผู้ร้องนำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งจัดทำขึ้นก่อนที่จะมีการแจ้งข้อกล่าวหา มาเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้ความยินยอม จึงเป็นการไม่ชอบและถือว่าไม่ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร ทั้งผู้ร้องมิได้นำพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้แก่นายอุดม จิตประวัติ แล้ว มาประกอบการพิจารณาวินิจฉัย จึงเป็นการไต่สวนที่ไม่ชอบตามข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) นั้น ทางไต่สวนได้ความจากนางชัลลวนา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สิน ชำนาญการพิเศษ สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ประกอบสำนวนการไต่สวนว่า พยานมีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ พยานได้จัดทำบันทึกแจ้งข้อ

กล่าวหา โดยได้แจ้งข้อเท็จจริงและบทบัญญัติที่เป็นความผิดและบทกำหนดโทษ และแจ้งสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอด พร้อมทั้งลงนามรับทราบข้อกล่าวหาในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว พยานได้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าประสงค์จะชี้แจงเพิ่มเติมหรือจะอ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับเดิม ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าขอชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ได้ยื่นไว้แล้วเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในคดีนี้ เห็นว่าการที่ผู้ร้องยืนยันมาในคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องว่าประสงค์แก้ข้อกล่าวหาโดยอาศัยหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ได้ยื่นต่อผู้ร้องแล้ว เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในคดีนี้ โดยนางชัลวานาก็เบิกความยืนยันตามข้อเท็จจริงดังกล่าว นางชัลวานาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติงานตามหน้าที่ ไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งไม่มีส่วนได้เสียกับผู้ใด หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก็ไม่มีเหตุผลใดที่นางชัลวานาจะปฏิเสธไม่ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ทั้งเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา ประกอบกับข้อต่อสู้ตามคำให้การและแนวทางไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว คงมีข้อเท็จจริงเป็นอย่างเดียวกันว่า นางวรรณทนีฯขายห้องชุดให้นายโกเมศในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยโอนลอยไปนานแล้ว และให้โฉนดตัวจริงไปทั้งหมด ซึ่งนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจนถึงวันที่ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ปรากฏมีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติมอีก ทั้งวันที่ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนีฯ ตามแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรนั้น ผลการส่งปรากฏว่าส่งได้ตั้งแต่วันที่ ๘ และวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ตามเอกสารหมาย ร.๑๓ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ก็เพิ่งมารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งมีเวลาพอสมควรผู้ถูกกล่าวหาจะทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับไม่ยื่นหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด กรณีจึง

นำเชื่อว่าการที่ผู้ร้องใช้หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นต่อผู้ร้องแล้วเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในคดีนี้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้ถูกกล่าวหาในขณะนั้นแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ร้องมิได้นำพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้แก่นายอุดมจิตประวัติ แล้ว มาประกอบการพิจารณาวินิจฉัย จึงเป็นการไต่สวนที่ไม่ชอบนั้น เห็นว่า การไต่สวนพยานเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการไต่สวน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้ความตามทางไต่สวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องพิจารณาพยานหลักฐานใดเพิ่มเติมอีก ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลไต่สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ และศาลรับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ ดังนี้ แม้การไต่สวนของผู้ร้องจะมีได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงแสดงหลักฐานเพิ่มเติม การสรุปสำนวนและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะถูกต้องหรือไม่อย่างไร รวมทั้งควรไต่สวนพยานใดเพิ่มเติมหรือไม่นั้น ก็ไม่เป็นเหตุถึงกับทำให้การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสียไป การไต่สวนของผู้ร้องจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) โดยไม่แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ของนางวรรณพินัย รัตนานุสนธิ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ นางชัลวานาพยานผู้ร้องเบิกความว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งมีชื่อนางวรรณพินัย รัตนานุสนธิ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน พยานจึงมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงว่าได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้กับนายโกเมศ จิตประวัติ โดยการโอนลอยแล้ว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเชื่อว่ามีได้มีการซื้อขายห้องชุดดังกล่าวจริง พยานจึงจัดทำรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและสำนวนคดีเสนอต่อผู้ร้อง ส่วนผู้ถูกกล่าวหาอ้างตนเองเป็นพยาน และมีนางวรรณพินัยเป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นางวรรณพินัยซื้อจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณพินัยจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ในการโอน ผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้แจ้งรายการห้องชุดในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๕ นางชัลวานาแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามนายโกเมศจึงทราบว่านายโกเมศทำเอกสารเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดสูญหายทั้งหมดจึงยังไม่ได้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณพินัยจึงไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายกับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหายที่สำนักงานที่ดิน ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายและ

ประกาศสำนักที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมายเลข ค.๑๐ แผ่นที่ ๑๑๕ ถึง ๑๒๖ ต่อมาเมื่อนางวรรณนีย์ได้ใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ จึงนัดหมายให้นายโกเมศมาดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติดิดาของนายโกเมศแทน โดยวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณนีย์ได้ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวให้นายอุดมเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ในระหว่างดำเนินการดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาติดต่อประสานงานกับนางชัลวานาทางแอปพลิเคชันไลน์โดยตลอด ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๒ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงและให้การต่อสู้มาโดยตลอดว่านางวรรณนีย์ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่ นายโกเมศไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยทางใต้สวนผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณนีย์ พยานผู้ถูกกล่าวหาจะมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงดังกล่าว แม้การซื้อขายจะมีได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้ถูกต้องอันเป็นกรณีให้สงสัยว่ามีการซื้อขายห้องชุดดังกล่าวกันจริงหรือไม่ แต่นายอุดม จิตประวัติดิดาของนายโกเมศ พยานผู้ถูกกล่าวหา เบิกความยืนยันว่า พยานและครอบครัวรู้จักผู้ถูกกล่าวหามานานประมาณ ๔๐ ปี เพราะเป็นคนตำบลนาประดู่ด้วยกัน เดิมครอบครัวผู้ถูกกล่าวหาทำธุรกิจรับซื้อยางพาราจากครอบครัว พยาน นายโกเมศเคยมาปรึกษาพยานว่าสนใจจะซื้อคอนโดแถวหาดใหญ่เพื่อลงทุนนำออกให้เช่าหารายได้ หลังจากนั้นประมาณปี ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหามาสอบถามและแจ้งพยานว่านายโกเมศได้ซื้อห้องชุดจากนางวรรณนีย์ไป แต่ยังไม่ได้อโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด พยานจึงสอบถามนายโกเมศทราบว่า นายโกเมศทำเอกสารเกี่ยวกับการมอบอำนาจและเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดหาย พยานจึงแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดใหม่ นายโกเมศแจ้งให้พยานเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแทน และนายอุดมยังเบิกความตอบศาลว่าห้องชุดที่ซื้อมาเป็นของครอบครัว นายโกเมศนำเงินสดจากที่บ้านไปซื้อห้องชุด ครอบครัวของนายอุดมประกอบอาชีพทำสวนยางและขายอุปกรณ์ก่อสร้าง มีรายได้ต่อเดือนประมาณ ๗ - ๘ แสนบาท มีเงินเก็บต่อเดือน

ประมาณ ๔ - ๕ หมื่นบาท มีเงินสดใช้หมุนเวียนเก็บไว้ที่บ้าน ซึ่งในส่วนนี้ทั้งนางวรรณทนีและนายโกเมศก็เบิกความยืนยันตรงกันว่าซื้อขายห้องชุดโดยชำระราคาเป็นเงินสด คำเบิกความของพยานผู้ถูกกล่าวหาจับได้ไปในทางเดียวกันว่ามีการซื้อขายห้องชุดกันจริง แม้ผู้ถูกกล่าวหา นางวรรณทนี นายอุดมและนายโกเมศจะเบิกความแตกต่างไม่ตรงกันบ้างแต่ก็เป็นเพียงรายละเอียด ทั้งเหตุการณ์ผ่านมานานแล้วพยานอาจจำข้อเท็จจริงผิดพลาดคลาดเคลื่อนกันได้ แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นพิรุณทำให้คำเบิกความของพยานไม่น่าเชื่อถือ เชื่อว่าพยานเบิกความไปตามความเป็นจริง ทั้งเมื่อพิจารณาจากพฤติการณ์ที่ครอบครัวของผู้ถูกกล่าวหากับนายโกเมศรู้จักกันมากกว่า ๔๐ ปี มีธุรกิจเกี่ยวข้องกัน ย่อมรู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี การซื้อขายห้องชุดโดยไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ เพียงแต่ส่งมอบการครอบครองและเอกสารที่ใช้ในการจดทะเบียนให้ไปดำเนินการจดทะเบียนเองนั้น น่าจะเป็นเพราะเป็นการซื้อขายระหว่างคนกันเองที่มีความคุ้นเคยกันมาก่อน นอกจากนี้นางสาวปณิดา บัวทอง ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดพลัส คอนโดมิเนียม หาดใหญ่ ๑ ซึ่งเป็นพยานคนกลางไม่มีส่วนได้เสียกับคู่ความฝ่ายใด เบิกความว่า ตามรายงานการใช้ไฟฟ้า ปี ๒๕๖๒ มีผู้พักอาศัยเข้าอยู่ในห้องชุดดังกล่าววันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ค.๑๑ แผ่นที่ ๑๓๕ และนายโกเมศเป็นผู้ชำระเงินค่าส่วนกลางอาคารชุด ๒ ปี ค่าน้ำ ค่าเบี้ยปรับ และค่าประกันภัยอาคาร ตามใบแจ้งหนี้และหลักฐานการชำระเงินเอกสารหมาย ค.๑๑ แผ่นที่ ๑๔๖, ๑๕๐ ถึง ๑๕๒, ๑๗๘ และ ๑๗๙ สอดคล้องกับคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาว่านางวรรณทนีขายห้องชุดให้นายโกเมศไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ หากนายโกเมศไม่ได้ซื้อห้องชุดดังกล่าวจากนางวรรณทนีจริงก็ไม่มีเหตุผลประการใดที่นายโกเมศจะต้องโอนเงินจ่ายค่าส่วนกลางของห้องชุดให้แก่นิติบุคคลอาคารชุดดังกล่าวด้วย กรณีจึงยังน่าเชื่อว่านายโกเมศได้ซื้อห้องชุดดังกล่าวจากนางวรรณทนีไปจริงตามที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนจึงรับฟังได้ว่านางวรรณทนีได้ขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ให้นายโกเมศไปแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ดังนี้ ผู้ถูกกล่าวหา

ยอมเข้าใจโดยสุจริตว่านางวรรณนีย์ไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาปกปิดรายการทรัพย์สินนั้น ยิ่งไปกว่านี้เมื่อนางชัลวานาแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้ติดต่อสอบถามไปยังนายโกเมศทันทีและดำเนินการจนกระทั่งจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดได้เรียบร้อยแล้ว โดยในระหว่างดำเนินการดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาได้ติดต่อประสานงานและแจ้งข้อมูลให้นางชัลวานาทราบทางแอปพลิเคชันไลน์โดยตลอด ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๒ เมื่อรับฟังประกอบกับข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ปรากฏมีรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ๕ รายการ เงินลงทุน ๑ รายการ เงินให้กู้ยืม ๒ รายการ ที่ดิน ๑ แปลง สิทธิและสัมปทาน ๓ รายการ รายการทรัพย์สินของนางวรรณนีย์ ได้แก่ บัญชีเงินฝาก ๒๐ รายการ ที่ดิน ๒๕ แปลง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ๑๘ หลัง ยานพาหนะ ๑๐ คัน สิทธิและสัมปทาน ๗ รายการ รวมเป็นทรัพย์สินทั้งสิ้น ๙๒ รายการ มูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ค.๑ และผู้ถูกกล่าวหาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ปรากฏมีรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณนีย์เช่นเดิมกับครั้งก่อน และมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากเดิม ๒ รายการ คือ เงินลงทุน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสิทธิและสัมปทาน ๑ รายการ รวมเป็นทรัพย์สิน ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ และ ค.๒ เห็นได้ว่ารายการทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองครั้ง รวมมีมูลค่าถึงสองร้อยล้านบาทเศษ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าอาคารชุดที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดซึ่งมีราคาเพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมีมูลค่าไม่ถึงร้อยละหนึ่งของจำนวนทรัพย์สินทั้งหมดนับได้ว่ามีมูลค่าเพียง

เล็กน้อย ไม่มีมูลเหตุจูงใจใดที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องปกปิดรายการทรัพย์สินดังกล่าว ตามพฤติการณ์จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น พยานหลักฐานตามทางไต่สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยยกคำร้อง.

นายวรรัตน์ กลิ่นรัตน์

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔
วรรคสอง (๑), ๑๖๗ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้องประกอบเอกสารท้ายคำร้อง คำให้การ ส่วนงานการไต่สวนของผู้ร้อง
พยานหลักฐานตามทางไต่สวน และคำแถลงปิดคดีแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
(วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และ
เข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔
ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น
และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง
ตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ โดยทั้ง
สองกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนี รัตนานุสนธิ์ คู่สมรส ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖
เมษายน ๒๕๖๕ ขอรบายข้อเท็จจริงและให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง

ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงว่า คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายห้องชุดดังกล่าวและลงลายมือชื่อโอนลอยให้นายโกเมศ จิตประวัติ ไปแล้ว จึงไม่ได้แสดงรายการห้องชุดไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องเห็นว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดยังเป็นชื่อคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา การโอนลอยไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริง ผู้ร้องจึงมีหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๑๔ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ศาลมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้พิจารณา

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การต่อสู้ว่า ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิชี้แจงเป็นเวลา ๑๕ วัน และมีสิทธิขอขยายระยะเวลาได้ ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ กรณีจึงถือว่าผู้ร้องไม่ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้ขอใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจง ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบว่า ได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว แต่ผู้ร้องมิได้นำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบการวินิจฉัย จึงเป็นการไต่สวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจากนางชัลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัดปัตตานีว่า

เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ สำนักงานปปช.ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริง ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าได้ขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ให้นายโกเมศ จิตประวัตติ โดยวิธีเซ็นชื่อออนไลน์ให้ พยานจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินเสนอต่อผู้ร้อง และต่อมาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ พยานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาและลงนามรับทราบข้อกล่าวหาแล้วตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา เอกสารหมาย ร.๑๔ โดยผู้ถูกกล่าวหาขออ้างหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ไว้เป็น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งหรือแสดงเจตนาว่าประสงค์จะชี้แจง แก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม กรณีจึงถือว่าผู้ร้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาได้เข้าใจถึงข้อกล่าวหาและเปิดโอกาส ให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามสมควรแล้ว และแม้ผู้ร้องจะไม่ได้นำหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ของผู้ถูกกล่าวหามาประกอบการวินิจฉัยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาข้อความ ในหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ก็ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงทำนอง เดียวกันกับคำให้การที่ได้ยื่นไว้ต่อศาลว่า ผู้ถูกกล่าวหาขายห้องชุดโดยวิธีการออนไลน์ให้นายโกเมศ จิตประวัตติ ไปแล้ว การรับฟังหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ของผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้ ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียเปรียบในการต่อสู้คดีแต่อย่างใด นอกจากนี้การไต่สวนพยานเป็นดุลพินิจของ ผู้ร้อง ทั้งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพยานหลักฐาน จากสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องและอาจไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ปรากฏ ในสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ มาให้ศาลไต่สวน เพื่อหักล้างพยานหลักฐานในรายงานการไต่สวนของผู้ร้องได้ โดยศาลมิได้ผูกพันว่าข้อเท็จจริงเป็นดัง

ที่สรุปในรายงานการไต่สวนของผู้ร้อง กรณีจึงนำสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องมาเป็นหลักในการพิจารณาได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ซึ่งศาลอาจรับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอนวิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้ การไต่สวนของผู้ร้องไม่ถึงกับเป็นเหตุให้การไต่สวนของผู้ร้องเสียไป การไต่สวนของผู้ร้องจึงชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) หรือไม่ทางไต่สวนได้ความจากนางซัลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ว่า พยานตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา พบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ พยานจึงมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงว่า เดิมห้องชุดดังกล่าวเป็นของนางวรรณทนีย์คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ต่อมา นางวรรณทนีย์ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโกเมศโดยวิธีการโอนลอย ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้แสดงรายการห้องชุดไว้ พยานเห็นว่าเนื่องจากมิได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด จึงเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ขายห้องชุดดังกล่าว โดยพยานยืนยันว่า หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่ได้รับจาก

สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา ณ วันที่ผู้ถูกกล่าวหาที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ห้องชุดยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของนางวรรณทนี ต่อมาพยานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบ
ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ร้องเห็นว่า การโอนลอยไม่อาจรับฟังได้ว่าการ
ซื้อขายกันจริง ผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์
อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนีเบิกความ
ในทำนองเดียวกันว่า เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ นางวรรณทนีซื้อห้องชุดดังกล่าวมาจาก
นางชนัญญา จราจร ต่อมาปี ๒๕๖๒ นางวรรณทนีขายห้องชุดให้แก่ นายโกเมศ ในราคา
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยตกลงกันว่าให้นายโกเมศไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดิน
เอง นางวรรณทนีจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนา
ทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้ รวมทั้งส่งมอบการครอบครองห้องชุด
กุญแจและคีย์การ์ดให้นายโกเมศ นายโกเมศตกลงว่าจะไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด หลังจากนั้น
ผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนีไม่ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับห้องชุดอีก เมื่อห้องชุดไม่ได้เป็น
ทรัพย์สินของนางวรรณทนีแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ได้ระบุไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
เมื่อผู้ร้องแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้แสดงรายการห้องชุดดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามนายโกเมศ
จึงเพ่งทราบ ว่า นายโกเมศทำเอกสารสูญหายและยังไม่ได้ไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด เมื่อวันที่ ๙
พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณทนีเดินทางไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายที่สถานี
ตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหาย ต่อมาวันที่
๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดินสงขลา สาขาหาดใหญ่ ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด
จนเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม

จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศแทนตามความประสงค์ของนายโกเมศ ผู้ถูกกล่าวหาติดต่อประสานงานให้นางสาวชัชวานาทราบรายละเอียดการดำเนินการดังกล่าวทางแอปพลิเคชันไลน์มาโดยตลอด ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาไม่แสดงรายการห้องชุดดังกล่าว เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อผู้ร้องมีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับห้องชุดแล้ว ต่อมาอีก ๕ วัน ผู้ถูกกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงว่า นางวรรณพีย์ขายห้องชุดให้กับนายโกเมศโดยวิธีการโอนลอยไปแล้ว โดยปรากฏหลักฐานสนับสนุนว่า เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณพีย์ไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายกับพนักงานสอบสวนเพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหาย ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายและประกาศสำนักที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมายเลข ค.๑๐ จนกระทั่งมีการดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดมบิดาของนายโกเมศ สอดคล้องกับที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงไว้กับผู้ร้อง โดยระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงต่อผู้ร้องจนกระทั่งนางวรรณพีย์จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้แก่นายอุดมนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้ติดต่อประสานงานกับนางสาวชัชวานาทางแอปพลิเคชันไลน์มาโดยตลอด ทั้งยังส่งหลักฐานการลงบันทึกประจำวันเรื่องเอกสารหายและการขอออกโฉนดใหม่ให้แก่นางสาวชัชวานาทราบด้วย ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๒ ทั้งข้อเท็จจริงในเรื่องการขายห้องชุดดังกล่าวก็สอดคล้องกับที่ได้ความจากนายโกเมศและนายอุดม ที่ต่างเบิกความยืนยันว่า ผู้ถูกกล่าวหาขายห้องชุดให้แก่นายโกเมศจริงโดยวิธีโอนลอย นายโกเมศและนายอุดมรู้จักกับผู้ถูกกล่าวหาเพราะเป็นคนบ้านเดียวกัน โดยนายอุดมรู้จักผู้ถูกกล่าวหาว่า ๔๐ ปี การซื้อขายห้องชุดโดยวิธีการโอนลอยที่ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงส่งมอบเอกสารที่จำเป็นไว้ให้ผู้ซื้อเพื่อให้ผู้ซื้อนำเอกสารไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ที่สำนักงานที่ดินเองในภายหลังเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในระหว่างผู้ที่มีความรู้จักและไว้ใจกันมานาน นอกจากนี้ทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏการเข้าครอบครอง

ใช้ประโยชน์ห้องชุดของผู้ถูกล่าวหาและครอบครัวของผู้ถูกล่าวหาตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับความจากนางสาวปณิดา บัวทอง ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดพลัส คอนโดมิเนียม หาดใหญ่ ๑ ว่า นายโกเมศเป็นผู้จ่ายเงินค่าส่วนกลางอาคารชุด ๒ ปี ค่าน้ำประปา ค่าเบี้ยปรับ และค่าประกันภัยอาคาร ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๑ อันเป็นหลักฐานสำคัญที่บ่งชี้ว่า นายโกเมศเป็นผู้ใช้ประโยชน์ห้องชุดหลังจากที่ผู้ถูกล่าวหาขายห้องชุดให้นายโกเมศแล้ว โดยไม่ปรากฏว่าผู้ถูกล่าวหา นางวรรณทนีหรือบุคคลในครอบครัวของผู้ถูกล่าวหาเข้าไปมีส่วนในการออกค่าใช้จ่ายดังกล่าว อันจะแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกล่าวหา นางวรรณทนี และครอบครัวยังคงครอบครองใช้ประโยชน์ห้องชุดในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ ส่วนที่ผู้ถูกล่าวหา นางวรรณทนี นายโกเมศ และนายอุดม เบิกความแตกต่างกันในเรื่องวันเวลา ราคา สถานที่ทำการซื้อขาย และเอกสารที่ส่งมอบนั้น เมื่อการซื้อขายเกิดขึ้นมานานแล้วย่อมเป็นเหตุให้คู่สัญญาจดจำรายละเอียดไม่ตรงกันได้ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวที่แตกต่างกันไม่ถึงกับเป็นเหตุหักล้างให้รับฟังได้ว่า ไม่มีการซื้อขายห้องชุดกันจริง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกล่าวหายื่นแสดงไว้ กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) ระบุรายการทรัพย์สิน มูลค่ารวม ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ค.๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ระบุรายการทรัพย์สิน มูลค่ารวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สิน มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจำนวน ๒ รายการ คือ เงินลงทุน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสิทธิและสัมปทาน ๑ รายการ ๓๒๕,๗๓๓ บาท ตามเอกสารหมายเลข ค.๒ รวมทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ๒๐,๓๒๕,๗๓๓ บาท ผู้ถูกล่าวหาหาระบุรายการทรัพย์สินของผู้ถูกล่าวหาและคู่สมรสหลายรายการโดยละเอียดไม่ว่าจะเป็นรายการเงินฝาก เงินลงทุน เงินให้กู้ยืม ยานพาหนะ สิทธิและสัมปทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบุรายการที่ดิน ๒๖ แปลง

มูลค่ารวมประมาณ ๗๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และสิ่งปลูกสร้าง ๑๘ หลัง มูลค่ารวมประมาณ ๖๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับรายการห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนีแล้ว มูลค่าห้องชุดที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงว่ามีมูลค่าไม่ถึงร้อยละหนึ่งของมูลค่าทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีดังกล่าว นับได้ว่ามีมูลค่าเล็กน้อย ทั้งเมื่อตรวจสอบสารบัญชีจดทะเบียนห้องชุดแล้วพบว่านางวรรณทนีซื้อห้องชุดมาจากนางชนันญา จราจร ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีดังกล่าว โดยทางไต่สวนไม่ปรากฏว่านางวรรณทนีซื้อหรือได้ห้องชุดมาโดยไม่ชอบอันจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องปกปิดไม่แสดงรายการห้องชุด และการตรวจสอบผู้ถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดสามารถตรวจสอบหลักฐานทางทะเบียนได้โดยง่ายจากสารบัญชีจดทะเบียนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด เมื่อความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินเป็นคดีที่มีอัตราโทษจำคุกและโทษปรับ ทั้งยังมีมาตรการบังคับทางการเมืองในลักษณะตัดสิทธิหรือจำกัดสิทธิทางการเมือง พยานหลักฐานของผู้ร้องจึงจำต้องขัดแย้งหนักแน่นมั่นคงให้เป็นที่ประจักษ์ได้ ลำพังข้อเท็จจริงที่ว่า นางวรรณทนียังคงมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุด โดยผู้ร้องเห็นว่าการโอนลอยไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริงนั้น เมื่อพยานหลักฐานตามทางไต่สวนไม่ปรากฏมูลเหตุจงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องปกปิดไม่แสดงรายการห้องชุด และผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานมาสืบสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของตนเองได้ดังที่วินิจฉัยข้างต้น พยานหลักฐานของผู้ร้องจึงรับฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

(อม.๕๐)

- ๑๐ -

และหนังสือและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนังสือ

พิพากษายกคำร้อง.

นายโชติวัฒน์ เหลืองประเสริฐ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง

(๑) , ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบสำนวนการไต่สวน คำแถลงปิดคดีของคู่ความ และที่คู่ความไม่ได้โต้เถียงกันแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่งเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นรองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นของ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒(๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) ตามเอกสารหมายเลข ๙ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔) ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามเอกสารหมายเลข ๘ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและทั้งสองกรณิดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนี รัตนานุสนธิ์ คู่สมรส ผู้ร้องมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ต่อมาวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงว่า ได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาแล้ว และยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ ศาลรับคำร้องวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยไม่มีคำพิพากษาและไม่มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงหยุดปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันดังกล่าวจนกว่าจะมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนของผู้ร้องขอด้วยระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ ผู้ถูก
กล่าวหาให้การว่า ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้
ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน การนำหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนมีการ
แจ้งข้อกล่าวหามารับฟังเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไม่ถูกต้อง ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและ
การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๙ วรรคสาม นั้น เห็น
ว่า ทางไต่สวนได้ความจากนางชัลลวนา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ
พยานผู้ร้องว่า พยานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕
แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ พยานจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา
ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๔ แจ้งข้อเท็จจริง บทบัญญัติที่เป็นความผิด และบทกำหนดโทษ รวมทั้งแจ้งให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงแก้ข้อ
กล่าวหาด้วยวาจาก็ได้ และมีสิทธินำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกิน ๓ คนเข้าฟังการชี้แจง
หรือให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาได้ และในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา จะอ้างพยานบุคคลหรือนำ

พยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้ผู้ร้องมีคำสั่งเรียกพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ซึ่ง
ถ้อยคำหรือคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันผู้ถูกกล่าวหาในการ
พิจารณาของศาลได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
ภายในเวลาอันควรแต่อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา... โดยผู้ถูกกล่าวหา
ลงนามรับทราบข้อกล่าวหาในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว พยานสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะชี้แจง
เพิ่มเติมหรือจะอ้างหนังสือชี้แจงฉบับเดิม ผู้ถูกกล่าวหาขออ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑
พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ได้ยื่นต่อไว้เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในคดีนี้ และตามรายงานการประชุมครั้งที่
๑๒๓/๒๕๖๖ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตรงกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอถือเอาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑
พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหา เมื่อพิจารณาจากข้อนำสืบตามทางไต่สวนของผู้ถูก
กล่าวหา ก็ยังคงกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเดียวกันว่า นางวรรณทนีภรรยาผู้ถูกกล่าวหาได้ขายห้องชุด
ดังกล่าวให้แก่นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำการโอนลอยไปนานแล้ว โดย
ให้โฉนดตัวจริงไปทั้งหมด ดังนั้นนับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงวันที่มีการ
แจ้งข้อกล่าวหาจึงไม่มีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติม การที่ผู้ร้องยืนยันมาในคำร้องและนางชัลวานาเบิกความใน
ชั้นไต่สวนของศาลว่า ในวันแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่า มี
ความประสงค์จะใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหาจึงมี

น้ำหนักและน้ำหนักเชื่อว่าพยานปากนางชัลวานาเบิกความตามความจริงและเป็นไปตามความประสงค์ของผู้ถูกกล่าวหาเองในขณะนั้น เพราะไม่มีข้อเท็จจริงในรายละเอียดใดที่ขัดกับข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นการบันทึกว่าการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกว่าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน จึงเป็นการแจ้งข้อกล่าวหาและมีการรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว จึงชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๙ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบไม่นำหลักฐานในการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มาบันทึกลงในรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อเสนอต่อผู้ร้อง มติของผู้ร้องจึงไม่ชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๒ (๔) (๕) โดยระเบียบข้อนี้กำหนดว่า ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินจัดทำสำนวนคดีโดยพิเคราะห์ซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง จากข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วพิจารณาว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้กระทำการอันเป็นมูลความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร พร้อมด้วยเหตุผลในการพิจารณาทำความเห็นและ

พยานหลักฐานประกอบคำวินิจฉัย รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงเสนอคณะกรรมการ
ป.ป.ช. พิจารณา ส่วนบุคคลให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด โดยมีสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้ ... (๔) ข้อกล่าวหา พฤติการณ์ในการกระทำความผิด และคำแก้ข้อกล่าวหา (๕) สรุป
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบ เห็นว่า เมื่อพิจารณาเอกสารการสรุปสำนวนคดี
หมาย ร.๑๑ ฉบับ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แม้จะมีขึ้นก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการโอน
กรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม แต่ปรากฏว่า ผู้ร้องได้รับเอกสารการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเพิ่มเติมจาก
ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ และนายวราพงศ์ อินตะโมงค์ ผู้อำนวยการสำนักงาน
ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ได้แจ้งให้นางชลวานาทราบ ผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่
๑๒๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ซึ่งมีขึ้นภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาโอนกรรมสิทธิ์
ในห้องชุดเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลาเกือบหนึ่งปี น่าเชื่อว่าการพิจารณาบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องได้รับและทราบถึงรายละเอียดในเอกสารการโอน
กรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว จึงฟังได้ว่าพยานหลักฐานที่ผู้ร้องนำมาตรวจสอบยังไม่สิ้นสุดแค่การมีการ
โอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดเท่านั้น แต่เมื่อการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดด้วยการจดทะเบียนเกิดขึ้นเมื่อ
วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การ
รับฟังพยานหลักฐานของผู้ร้องแล้วเห็นชอบให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงขอด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๒ (๔) (๕) ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนี รัตนานุสนธิ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีตามคำร้องหรือไม่ ทางไต่สวนผู้ร้องมี นางชลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นพยานเบิกความว่า พยานตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้อง ปรากฏว่าผู้ร้องมิได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุดเลขที่ ๑/

๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้องเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้กับนายโกเมศ จิตประวัติ โดยการโอนลอย เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเชื่อว่ามีได้มีการซื้อขายห้องชุดดังกล่าวจริง และแจ้งข้อกล่าวหากับผู้ถูกกล่าวหาฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา และนางวรรณทนี เบิกความในทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี หลายวาระตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ มีรายการทรัพย์สินเป็นเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี เงินฝากของนางวรรณทนี ๒๐ บัญชี เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหา ๑ รายการ เงินให้กู้ยืมของผู้ถูกกล่าวหา ๒ รายการ ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา ๑ แปลง ที่ดินของนางวรรณทนี ๒๕ แปลง โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างของนางวรรณทนี ๑๘ หลัง ยานพาหนะของนางวรรณทนี ๑๐ คัน สิทธิและสัมปทานของผู้ถูกกล่าวหา ๓ รายการ สิทธิและสัมปทานของนางวรรณทนี ๗ รายการ รวมเป็นทรัพย์สิน ๙๒

รายการ มูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ค.๑ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน มีรายการทรัพย์สินเป็นเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี เงินฝากของนางวรรณทนี ๒๐ บัญชี เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหา ๑ รายการ เงินลงทุนของนางวรรณทนี ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินให้กู้ยืมของผู้ถูกกล่าวหา ๒ รายการ ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา ๑ แปลง ที่ดินของนางวรรณทนี ๒๕ แปลง โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างของนางวรรณทนี ๑๘ หลัง ยานพาหนะของนางวรรณทนี ๑๐ คัน สิทธิและสัมปทานของผู้ถูกกล่าวหา ๓ รายการ สิทธิและสัมปทานของนางวรรณทนี ๘ รายการ รวมเป็นทรัพย์สิน ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ค.๒ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ยื่นเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๒ รายการ คือ เงินลงทุน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสิทธิและสัมปทาน ๑ รายการ ๓๒๕,๗๓๓ บาท รวมทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ๒๐,๓๒๕,๗๓๓ บาท ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นางวรรณทนีซื้อจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณทนีจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ใน

การโอน และมีได้แจ้งรายการห้องชุดในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประมาณเดือน
เมษายน ๒๕๖๕ นางสาวชลวานา แจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูก
กล่าวหาสอบถามไปยังนายโกเมศ และได้รับแจ้งว่านายโกเมศทำเอกสารสูญหายทั้งหมดจึงไม่ได้ไป
โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้เป็นของนายโกเมศ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณนีย์ไปลง
บันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายกับพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหายที่สำนักงานที่ดิน ตามรายงานประจำวันรับแจ้ง
เอกสารหายและประกาศสำนักที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมายเลข ค.๑๐ แผ่นที่ ๒ ถึง
๑๓ ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดินสงขลา สาขาหาดใหญ่ออกใบแทนหนังสือ
กรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ได้นัดหมายให้นายโกเมศมาดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่
นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศแทน และใน
วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้ดำเนินการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม ทั้งนี้ผู้ถูก
กล่าวหาติดต่อประสานงานกับนางสาวชลวานาทางแอปพลิเคชันไลน์โดยตลอด ตามเอกสารหมายเลข
ค.๑๒ ดังนั้นผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควร
เชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่ผู้ร้องกล่าวหา เห็นว่า เมื่อพิจารณา

รายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) มีทรัพย์สิน ๙๒ รายการ มูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ค.๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) มีมูลค่าทรัพย์สินรวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สิน โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจำนวน ๒ รายการ คือ เงินลงทุน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสิทธิและสัมปทาน ๑ รายการ ๓๒๕,๗๓๓ บาท ตามเอกสารหมายเลข ค.๒ รวมทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ๒๐,๓๒๕,๗๓๓ บาท เห็นได้ว่าการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่มีรายการทรัพย์สินมากหลายรายการมีทุนทรัพย์สูง รายการที่มีรายละเอียดมากส่วนใหญ่เป็นของภริยาผู้ถูกกล่าวหา โดยเฉพาะอาคารชุดที่ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมีราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทก็เป็นของภริยาผู้ถูกกล่าวหา เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินที่ยื่นต่อผู้ร้องแล้วนับได้ว่ามีมูลค่าเล็กน้อยมีมูลค่าไม่ถึงร้อยละหนึ่งของทรัพย์สินที่ยื่นต่อผู้ร้อง อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าห้องชุดดังกล่าวภริยาผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายโกเมศ จิตประวัติมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยผู้ซื้อชำระราคาเป็นเงินสด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท แม้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โอนกรรมสิทธิ์ให้ในทันที แต่พยานปากนายอุดม จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศก็เบิกความยืนยันว่ารู้จักผู้ถูกกล่าวหามานานประมาณ ๔๐ ปี เพราะเป็นคนตำบลนาประดู่ จังหวัดปัตตานีด้วยกัน และผู้

ถูกกล่าวหาเป็นรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ มานานประมาณ ๑๐ ปี ผู้ถูกกล่าวหา กับนาย
โกเมศย่อมรู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี น่าเชื่อว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาและภริยายินยอมให้นายโกเมศไป
ดำเนินการโอนห้องชุดเองนั้นก็เนื่องจากได้รับเงินค่าห้องชุดครบถ้วนแล้วและเพื่อความสะดวกและมี
ความคุ้นเคยนายโกเมศว่าเป็นคนในตำบลนาประดู่ จังหวัดปัตตานี และรู้จักครอบครัวของนายโกเมศ
เป็นอย่างดี แม้ผู้ถูกกล่าวหา ภริยาผู้ถูกกล่าวหา นายอุดม และนายโกเมศจะเบิกความแตกต่างกันบ้าง
แต่ข้อแตกต่างดังกล่าวก็เป็นเพียงรายละเอียดปลีกย่อย ทั้งเหตุการณ์ผ่านมานานแล้วอาจจำ
ข้อเท็จจริงผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปบ้างไม่ถึงขนาดที่จะรับฟังได้ว่าไม่มีการซื้อขายห้องชุดกันจริง
นอกจากนี้ นางสาวปณิดา บัวทอง ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดพลัส คอนโดมิเนียม หาดใหญ่ ๑ เบิก
ความว่า นายโกเมศเป็นผู้จ่ายเงินค่าส่วนกลางอาคารชุด ๒ ปี ค่าน้ำประปา ค่าเบี้ยปรับ และค่า
ประกันภัยอาคาร ตามใบแจ้งหนี้และหลักฐานการชำระเงินเอกสารหมายเลข ค.๑๑ สอดคล้องกับคำเบิก
ความของผู้ถูกกล่าวหาว่า นางวรรณพนิชขายห้องชุดให้นายโกเมศไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ สนับสนุนว่ามี
การซื้อขายห้องชุดกันจริง ทำให้นายโกเมศเป็นผู้โอนเงินจ่ายค่าส่วนกลางของห้องชุดให้แก่นิติบุคคล
อาคารชุดดังกล่าว นอกจากนี้ทางไต่สวนไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดว่าระหว่างปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๕
ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสใช้ประโยชน์ในห้องชุดดังกล่าวหรือชำระค่าส่วนกลางของห้องชุด และเมื่อ
ทราบจากนางชัลวานาว่านายโกเมศยังมีได้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาติดต่อ

(อม.๕๐)

- ๑๔ -

สอบถามไปยังนายโกเมศและดำเนินการจนกระทั่งจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดในภายหลัง โดยผู้
ถูกกล่าวหาติดต่อประสานงานและแจ้งข้อมูลความคืบหน้าให้นางชวัลนาทราบทางแอปพลิเคชันไลน์
โดยตลอด ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๒ พฤติการณ์ดังกล่าวเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้
ทราบ พยานหลักฐานที่ได้ความจากการไต่สวนผู้ร้องยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายประทีป เหมือนเตย

เลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และคำแถลงปิดคดีของผู้คัดค้านแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่งเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ซึ่งศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร

ท้องถิ่นรองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒(๙) พ.ศ.๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณพนิษฐ์รัตนานุสนธิ์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

มีปัญหาดังต่อไปนี้ ประการแรกว่า การแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องขอด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ โดยผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างว่า การกระทำของผู้ร้องนับเป็นการไม่ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร ทั้งเป็นการไม่ชอบตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ

และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๒ (๔) (๕) ซึ่งใน
ปัญหานี้ทางไต่สวนได้ความตามที่นางชัลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ
สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี เบิกความทำนองว่าพยานได้รับมอบหมายให้ติดตามและ
ตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา หลังจากผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องทั้งสองกรณีแล้ว เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ สำนักงาน
ปปช.ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบให้
ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าการไม่แสดงห้องชุดเลขที่
๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากได้ขาย
ห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ และลงชื่อโอนลอยให้นายโกเมศไปแล้ว พยานจัดทำรายงาน
ผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเสนอต่อผู้ร้องในการประชุมครั้งที่
๑๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องพิจารณาแล้วเนื่องจากมิได้มีการจดทะเบียนโอน
กรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ขายห้องชุดดังกล่าวและให้แจ้งข้อ
กล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา พยานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑
ตุลาคม ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ พยานจัดทำ
บันทึกแจ้งข้อกล่าวหา แจ้งข้อเท็จจริง บทบัญญัติที่เป็นความผิด และบทกำหนดโทษ รวมทั้งแจ้งสิทธิ

ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ซึ่งในการแจ้งข้อหาดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดและลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้วตามเอกสารหมายเลข ร.๑๔ พยานสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือจะอ้างหนังสือชี้แจงฉบับเดิม ผู้ถูกกล่าวหาขออ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ได้ยื่นต่อพยานไว้เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ส่วนตราประทับวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ ต่อจากข้อความว่า “ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา...” ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๑๔ เป็นการประทับตราผิดพลาดของพยาน ส่วนที่ไม่ได้นำข้อเท็จจริงตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้วเสนอผู้ร้องเพื่อพิจารณานั้นเนื่องจากพยานทำความเข้าใจไปแล้ว เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อความในหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามเอกสารหมายเลข ร.๑๔ ในย่อหน้าเดียวกันมีการประทับตราวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ สองครั้ง โดยผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้ตอนท้ายของเอกสาร เมื่ออ่านข้อความทั้งหมดและรับฟังคำเบิกความของนางชัลวานา ประกอบผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งหรือแสดงเจตนาเป็นอย่างอื่นว่าประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมหรือไม่ น่าเชื่อว่าจะเกิดจากการประทับตราผิดพลาด ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเจ้าพนักงานถือเอาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมจึงเป็นการไม่ชอบนั้น ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างมาตลอดว่าห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ ของนางวรรณทนีย์ขายโดยการโอนลอยไปแล้วตั้งแต่

ปี ๒๕๖๒ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อความในหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ปรากฏข้อความว่า “ข้าพเจ้าได้ทำการโอนลอยและขายไปนานแล้วค่ะ พร้อมโอนโฉนดตัวจริงไปหมดเลยค่ะ โดยขายให้แก่ นายโกเมศ จิตประวัติ บ้านเลขที่ ๘๔ หมู่ ๖ ต.นาประดู่ อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ค่ะ” ซึ่งข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับแนวทางต่อสู้คดีของผู้ถูกกล่าวหา น่าเชื่อว่าการนำหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ มารับฟังเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มิได้เป็นการกระทำของนางซัลวานาโดยพลการ แต่เป็นความประสงค์ของผู้ถูกกล่าวหาเอง ส่วนที่นางซัลวานาไม่ได้นำข้อเท็จจริงตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว เสนอต่อผู้ร้องเพื่อพิจารณา เมื่อพิจารณาว่าจำเลยมีโอกาสดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ทั้งการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ของนางวรรณทนี กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว ซึ่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ ระบุว่า การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบ

ไต่สวนโดยให้ศาลค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้ แม้การไต่สวนของผู้ร้องจะพิจารณาว่ามีได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงแสดงหลักฐานดังที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างก็ตาม แต่ก็เป็นอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น และถือว่าการแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนี ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่ ทางไต่สวนได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนี เบิกความในทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สินเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนี รวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สินตามเอกสารหมาย ค.๑ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนี รวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สินตามเอกสารหมาย ค.๒ ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ นางวรรณทนีซื้อจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณทนีจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ในการโอน และมีได้แจ้งรายการห้องชุดในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๕ นางชัลวานาแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามไปยังนายโกเมศ และได้รับแจ้งว่านายโกเมศทำเอกสารสูญหายทั้งหมดทำให้ไม่ได้ไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณทนีจึงไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายกับพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหาย ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหาย และประกาศสำนักที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมาย

ค.๑๐ แผ่นที่ ๑๑๕ ถึงแผ่นที่ ๑๒๖ ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ได้นัดหมายให้นายโกเมศมา ดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศแทน เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีเจตนารมณ์ที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด ดังจะเห็นได้จาก มาตรา ๖๓ ที่ระบุให้รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าวอย่างเข้มงวด ด้วยเหตุนี้ รัฐจึงได้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อเป็นกลไกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตข้างต้น โดยมาตรา ๑๐๒ ได้กำหนดให้บุคคลที่ระบุไว้ในกฎหมายต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันถือเป็นหน้าที่ของบุคคลที่ระบุไว้ในกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๐ (๓) และ (๑๐) ทั้งการตีความบังคับใช้กฎหมายในเรื่องนี้ก็ต้องเป็นไปเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพที่แท้จริง เพราะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกตราขึ้นโดยมีบทบัญญัติที่อาจจำกัดสิทธิ

และเสรีภาพของบุคคล ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖
วรรคหนึ่ง ได้เห็นการมีบทลงโทษจำคุกหรือปรับตามมาตรา ๑๖๗ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่น
บัญชีทรัพย์สินในส่วนของห้องชุดจึงต้องถือว่าเป็นการจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ
นอกจากนี้ จากการไต่สวนของศาลประกอบเอกสารของ ป.ป.ช. ยังพบว่า คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา
มีทรัพย์สิน คือ ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ ซึ่งเป็น
ทรัพย์สินที่มีมูลค่าไม่น้อย แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่า ราคาดังกล่าวเทียบไม่ได้กับจำนวนทรัพย์สินที่
ผู้ถูกกล่าวหา แต่การคิดราคาทรัพย์สินเทียบกับจำนวนทรัพย์สินทั้งหมดดังกล่าวไม่ใช่วิธีพิจารณาว่า
ผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือไม่แต่อย่างใด คงต้องพิจารณาพฤติการณ์อื่น ๆ
ของผู้ถูกกล่าวหาพร้อมกันไปด้วย ตัวอย่างเช่น ข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหาเรื่องการขายห้องชุดด้วยการ
โอนลอยก็ดี การซื้อขายห้องชุดดังกล่าวด้วยเงินสดก็ดี ล้วนเป็นการอ้างลอย ๆ และเป็นการหลีกเลี่ยง
ในการที่จะไม่ให้ตรวจสอบได้ทางเอกสาร ทั้งพยานปากนายโกเมศ จิตประวัติ ก็เบิกความสับสน
ขัดแย้งกับพยานปากอื่น ๆ ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ทำให้ไม่น่าเชื่อถือสำหรับข้อปฏิเสธของผู้ถูก
กล่าวหาในเรื่องนี้ ย่อมฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความตั้งใจที่จะเปิดเผยว่ามีผู้ถูกกล่าวหาเจตนาไม่
แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินคือห้องชุดดังกล่าว

จึงวินิจฉัยว่า นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป และให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน นับแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๑ กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุกกระทงละ ๒ เดือน และปรับกระทงละ ๘,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทงเป็นจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๖,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐.

นายเชยยศ วรรณศิริ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๓๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕๒/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์
จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่
(วาระที่ ๓) โดยไม่แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของคู่สมรส

ผู้ถูกกล่าวหา ขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) , ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และคำแถลงปิดคดีของคู่ความทั้งสองฝ่ายแล้ว ข้อเท็จจริง
เบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่
อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่
๓) เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่งถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มียู่จริงในวันเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๐๒ (๑) และมาตรา ๑๐๕ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง
กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนางวรรณทนี รัตนานุสนธิ์ ซึ่งเป็นคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า การแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องขอด้วยระเบียบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การต่อสู้ว่า การที่ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน และการนำหนังสือชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนมีการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอม เป็นการไม่ถูกต้องตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๓๙ วรรคสาม นั้น เห็นว่า ทางใต้สวนได้ความจากนางชัลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ พยานผู้ร้องว่า จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ ครั้งที่ ๒ และกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวครั้งที่ ๓ นั้น ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบไม่ครบถ้วน ใน

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานีจึงมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริง โดยให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แนบสำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นั้น เนื่องจากนางวรรณทนีภรรยาผู้ถูกกล่าวหาได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นายโกเมศ จิตประวัติ ไปในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยทำการโอนลอยพร้อมกับมอบหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ฉบับจริงไปทั้งหมดนานแล้ว ต่อมานางชลวานาจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเสนอต่อผู้ร้อง และผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการรื้อถอนคดี และการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริงและให้ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา นางชลวานาจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหากรณีจึงใจยื่นเท็จ/ปกปิด ตามเอกสารหมาย ร.๑๔ แจ้งข้อเท็จจริง บทบัญญัติที่เป็นความผิด และบทกำหนดโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยวาจาก็ได้ และมีสิทธินำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจไม่เกิน ๓ คนเข้าฟัง

การชี้แจงหรือให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาได้ และในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาจะอ้างพยานบุคคลหรือนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานโดยขอให้ผู้ร้องมีคำสั่งเรียกพยานหลักฐานนั้นก็ได้ ซึ่งถ้อยคำหรือคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันผู้ถูกกล่าวหาในการพิจารณาของศาลได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันควรแต่อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหาไว้ในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงว่านางชัลวานา สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือจะอ้างหนังสือชี้แจงฉบับเดิม ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าขออ้างหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ได้ยื่นต่อไว้เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งตามรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๒๓/๒๕๖๖ ก็ปรากฏข้อเท็จจริงตรงกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาขอถือเอาหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหา ทั้งตามทางใต้สวนของผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงกล่าวอ้างข้อเท็จจริงเดียวกันว่า นางวรรณทนีได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่นาย โกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำการโอนลอยไปนานแล้ว โดยให้หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับจริงไปทั้งหมด ดังนั้นนับแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงวันที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาจึงไม่มีข้อเท็จจริงใดเพิ่มเติม การที่ผู้ร้องยืนยันมาในคำร้องและนางชัลวานา เบิกความในชั้นใต้สวนของศาลว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่า มีความ

ประสงค์จะใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นการแก้ข้อกล่าวหาจึงมีน้ำหนักและ
น้ำหนักเชื่อว่ามีได้เป็นการกระทำของนางชัลวานาโดยพลการ แต่เป็นความประสงค์ของผู้ถูกกล่าวหาเอง
ในขณะนั้น ทั้งรายละเอียดก็สอดคล้องต้องกันกับข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นการบันทึกว่ามีการ
แจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกว่าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน จึงเป็นการ
แจ้งข้อกล่าวหาและมีการรับฟังคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่เป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง
ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่อย่างไรก็ดี ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบไม่นำ
หลักฐานในการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มาบันทึกลงใน
รายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อเสนอต่อผู้ร้อง มติของผู้ร้องจึงไม่ชอบด้วย
ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและ
หนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒
วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๒ (๔) (๕) โดยระเบียบข้อนี้กำหนดว่า ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินจัดทำสำนวนคดี
โดยพิเคราะห์ชี้แจงน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง จากข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงและ
พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้วพิจารณาว่า ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้กระทำการอัน

เป็นมูลความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร พร้อมด้วยเหตุผลในการพิจารณาทำความเห็นและ
พยานหลักฐานประกอบคำวินิจฉัย รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิงเสนอคณะกรรมการ
ป.ป.ช. พิจารณา สำนวนคดีให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด โดยมีสาระสำคัญ
ดังต่อไปนี้ ... (๔) ข้อกล่าวหา พฤติการณ์ในการกระทำความผิด และคำแก้ข้อกล่าวหา (๕) สรุป
ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบ เห็นว่า เมื่อพิจารณาเอกสารการสรุปสำนวนคดี
หมาย ร.๑๑ ฉบับ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ แม้จะมีขึ้นก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำเนินการโอน
กรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม แต่ปรากฏว่า ผู้ร้องได้รับเอกสารการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเพิ่มเติมจาก
ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ และนายวรภาพงศ์ อินตะโมงค์ ผู้อำนวยการสำนักงาน
ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ได้แจ้งให้นางชลวานาทราบ ผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่
๑๒๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ซึ่งมีขึ้นภายหลังจากที่มีการโอนกรรมสิทธิ์ในห้อง
ชุดเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลาเกือบหนึ่งปี เชื่อว่าในการพิจารณาพิจารณาบัญชีทรัพย์สิน
และหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ร้องมีเอกสารการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว แต่การโอนกรรมสิทธิ์ห้อง
ชุดด้วยการจดทะเบียนเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้ว การรับฟังพยานหลักฐานของผู้ร้องแล้วเห็นชอบให้เสนอเรื่องให้ศาล
ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยโดยใช้ระบบไต่สวนที่ศาลเป็นผู้ค้นหา

ความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริงให้ศาล
รับฟังพยานหลักฐานได้แม้ว่าการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นจะมีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจาก
ขั้นตอน วิธีการ หรือกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ ข้ออ้างของผู้ถูก
กล่าวหาจึงฟังไม่ขึ้น การแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องขอด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและ
การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการต่อไปมีว่า การไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนางวรรณทนีคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เป็นการจงใจยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้ง
ให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินหรือไม่
ทางไต่สวนได้ความจากผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนีเบิกความในทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี หลายวาระตั้งแต่ปี
๒๕๕๔ ถึงปัจจุบัน โดยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒)
แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน

และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สินตามเอกสารหมาย ค.๑ และ ค.๒ ตามลำดับ ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นางวรรณพนิชซื้อจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัตติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณพนิชจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ในการโอน จึงไม่ได้แจ้งรายการห้องชุดในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๕ นางชลวานามีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่า ไม่ได้แสดงรายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ และให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นเอกสารประกอบเกี่ยวกับห้องชุดดังกล่าวให้ครบถ้วน ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามไปยังนายโกเมศ และนายโกเมศแจ้งว่าทำเอกสารสูญหายทั้งหมดจึงไม่ได้ไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด ในวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณพนิชจึงไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหายต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหาย ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายและประกาศสำนักที่ดินจังหวัดสงขลา สาขา

หาตใหญ่ เอกสารหมาย ค.๑๐ แผ่นที่ ๒ ถึง ๑๓ ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดิน
สงขลา สาขาหาตใหญ่ออกไปแทนหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าว และนัดหมายให้นายโกเมศ
มาดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม
จิตประวัติ บิดาของนายโกเมศแทน ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณทนีดำเนินการจด
ทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้องมีการ
แสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท และ
๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าห้องชุด ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่มีได้
แจ้งในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถือว่ามีส่วนเพียงเล็กน้อย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้
มีเจตนาปกปิดหรือมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น
เห็นว่า การพิจารณาว่ามีการปกปิดทรัพย์สินหรือไม่ตามคำร้องนั้น ต้องพิจารณาแยกเป็นแต่ละ
รายการทรัพย์สินว่า ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินหรือหนี้สิน ผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินทราบว่ามีทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นอยู่หรือไม่ การซื้อขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหา
อ้างว่า ขายไปในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการทำเอกสารการโอนลอยและไม่ได้ไปจดทะเบียนโอน
กรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ นายโกเมศผู้ซื้อทำเอกสารในการซื้อขายหายไปทั้งหมด และ
การชำระราคาก็รับชำระเป็นเงินสด โดยนายโกเมศเบิกความตามทางไต่สวนว่าได้เดินทางจาก

หาตใหญ่ไปเอาเงินสดจากจังหวัดปัตตานีแล้วนำเงินสด ๙๐๐,๐๐๐ บาท ที่เก็บไว้ที่บ้านมาซื้อ และเดินทางกลับไปมอบเงินให้ผู้ถูกกล่าวหาที่หาตใหญ่ โดยนายโกเมศพักอาศัยที่หาตใหญ่ จำปีและวันที่แน่นอนในการซื้อไม่ได้ ก่อนซื้อไม่เคยไปดูห้อง จากนั้นก็ให้เช่าห้องชุดโดยไม่มีสัญญาเช่า เมื่อซื้อแล้ว นายโกเมศผู้ซื้อก็อ้างว่าให้น้องเป็นคนดูแลเรื่องค่าเช่า และไม่มีหลักฐานการโอนห้องชุดในวันซื้อขาย ก่อนการซื้อขายไม่มีการพูดคุยกับนางวรรณพนิย์ ในวันที่ซื้อขายไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับห้องชุด วันที่ชำระเงินไม่ได้รับเอกสารอะไร ทั้งไม่ทราบว่ามีเอกสารในการโอนห้องชุดอะไรบ้าง การซื้อขายนายโกเมศไปคนเดียว ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนจึงไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานใดๆ ที่เกี่ยวกับการเงิน และไม่มีเอกสารใดๆ ที่เกี่ยวกับการซื้อขายหรือการบ่งชี้ว่าจะมีการทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ พฤติการณ์ตามที่กล่าวอ้างแตกต่างจากการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ตามปกติทั่วไปที่ผู้ซื้อและผู้ขายจะต้องระมัดระวังรักษาเอกสารการซื้อขายรวมทั้งจะต้องมีหลักฐานการชำระราคา หรือมีสัญญาจะซื้อจะขาย หรือไปจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อป้องกันปัญหาอันอาจเกิดขึ้นในภายหลัง เมื่อพิจารณาคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาและนายโกเมศก็ยังมีข้อแตกต่างเกี่ยวกับราคาที่ซื้อขายเป็นเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถือว่าเป็นข้อขัดแย้งกันในสาระสำคัญ ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและนายโกเมศไม่มีน้ำหนักให้รับฟังว่ามีการซื้อขายห้องชุดกันจริงในปี ๒๕๖๒ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง และเชื่อว่าข้อต่อสู้เกี่ยวกับการซื้อขายห้องชุด

เกิดขึ้นภายหลังเพื่อแก้ตัวให้พ้นความรับผิดชอบจากหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีมาแล้วหลายวาระตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนย่อมทราบดีว่า จะต้องถูกผู้ร้องตรวจสอบ เมื่อการซื้อขายห้องชุดตามพฤติการณ์ในคดีนี้ ไม่มีเอกสารอันเป็นหลักฐานใดให้เชื่อว่ามีการซื้อขายกันจริงในปี ๒๕๖๒ แม้ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณทนีจะจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม แต่เป็นเวลาภายหลังจากวันที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องแล้ว ดังนั้นในวันที่ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสองกรณีดังกล่าว ถือว่านางวรรณทนียังเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อยู่ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการห้องชุดดังกล่าวจึงเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามคำร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มาตรา ๒๘ (๓) และมาตรา ๑๐๒ (๙) และมี

ความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้
ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้
ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับ
เลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๗

จึงวินิจฉัยว่า นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ์ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อ
ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบล
นาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรอง
นายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก
ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติ
หน้าที่ (วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘) ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มาตรา ๑๗ วรรคสอง กับเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ จำคุกกระทงละ ๒ เดือน และปรับกระทงละ ๘,๐๐๐ บาท รวมจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๑๖,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้ ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙,๓๐.

นายไชยวัฒน์ ไกรวิชัยพงศ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม.๓๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕๘/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) ขอให้พ้นจากตำแหน่งและขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) , ๑๖๗ ประกอบประมวล
กฎหมายอาญามาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำร้อง คำให้การ พยานหลักฐานตามทางไต่สวนของศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่คู่ความไม่ได้เถียงกันรับฟังได้ว่า
ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัด
ปัตตานี (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์
๒๕๖๔ และเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่
๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ และดำรงตำแหน่งเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒)
เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่
(วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ โดยการยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและทั้งสองกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด
เลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของนางวรรณทนี
รัตนานุสนธิ์ คู่สมรส ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘
ในวันที่ศาลมีคำสั่งประทับรับคำร้อง

มีปัญหาดังต้องวินิจฉัยประการแรกว่า การไต่สวนของผู้ร้องชอบด้วยกฎหมาย
หรือไม่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาให้การและเบิกความทำนองว่า ผู้ร้องไม่เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหา
พยานหลักฐานมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินการ
ดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน
๒๕๖๕ และให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกัน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหา
ทำหนังสือชี้แจงว่านางวรรณทนีย์ คู่สมรสโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ โครงการ
พลัสคอนโดมิเนียมหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้แก่นายอุดม จิตประวัตแล้วพร้อม
เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แต่ผู้ร้องมิได้นำหลักฐานดังกล่าวมาประกอบในการวินิจฉัยจึงเป็นการไต่
สวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า ทางไต่สวนได้ความจากนางชัลวานา มะเกะ เจ้าพนักงาน
ตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. พยานผู้ร้องว่า จากการตรวจสอบบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับ
ตำแหน่ง (วาระที่ ๓) นั้น มีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องครบถ้วน
๓ รายการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี จึงมีหนังสือที่ ปช ๐๐๔๐ (ปน)/๐๓๕๒ ลงวันที่
๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ขอทราบข้อเท็จจริง และให้ดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง รวมถึง
การแจ้งด้วยวาจาและแจ้งทางแอปพลิเคชันไลน์ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่
๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ผู้ร้องมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ว่า
ผู้ถูกกล่าวหาไม่พฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ และการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์
ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริงและให้ดำเนินการแจ้งข้อ
กล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหา สำนักงาน ป.ป.ช.จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาใน
วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ และมีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และแจ้งให้
ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไม่ถูกต้องครบถ้วน
๑ รายการ โดยไม่แนบสำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ดังกล่าว และแจ้งให้

ผู้ถูกล่าวหาชี้แจงเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกล่าวหาลงนามรับทราบข้อกล่าวหาในบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว โดยผู้ถูกล่าวหาขออ้าง หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เห็นว่า เมื่อการแจ้งข้อกล่าวหาของผู้ร้องได้ทำเป็นบันทึกตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.กำหนดไว้โดยระบุ รายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับวันเวลา หน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็น พฤติการณ์ในการกระทำความผิดของผู้ถูกล่าวหา พอที่จะทำให้ผู้ถูกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี โดยผู้ถูกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งใดๆ กลับชี้แจงข้อกล่าวหาเป็นหนังสือระบุรายละเอียดว่า ที่ผู้ถูกล่าวหา ไม่ได้แนบสำเนาแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นั้น เนื่องจากนางวรรณพนิษฐ์ ภริยาผู้ถูกล่าวหาได้ขายห้องชุดดังกล่าวให้แก่ นายโกเมศ จิตประวัติใน ราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และทำการโอนลอยไปนานแล้ว โดยให้โฉนดตัวจริงไปทั้งหมด แสดงว่า ผู้ถูกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี ถือได้ว่า ผู้ร้องแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น แม้บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและบันทึกว่าผู้ถูกล่าวหาประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวัน เดียวกัน คือวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ก็ไม่ขัดกับระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการ ดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่อย่างไรก็ดี ส่วนที่ผู้ถูกล่าวหาอ้างว่า การที่เจ้าพนักงานตรวจทรัพย์สินผู้รับผิดชอบไม่นำหลักฐานในการโอน กรรมสิทธิ์ห้องชุดตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มาบันทึกลงในรายงานผลการ ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อเสนอต่อผู้ร้อง มติของผู้ร้องจึงไม่ชอบด้วยระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง

และข้อ ๔๒ (๔) (๕) เห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองยึดสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เป็นหลัก หมายถึงเพียงขอบเขตหรือกรอบของการพิจารณาให้ยึดเป็นแนวทางเท่านั้น มิใช่ต้องยึดข้อเท็จจริงเป็นดังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.สรุปว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามที่กล่าวหา แต่ศาลมีอำนาจได้สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมในเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกกล่าวหาได้นอกเหนือไปจากที่ปรากฏในสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้นการสรุปสำนวนหรือสรุปมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นไปตามหน้าที่ตามกฎหมายโดยสุจริตถูกต้องหรือไม่ อย่างไร ไม่นำเอกสารมาพิจารณาประกอบและอ้างส่งศาลหรือไม่ก็ไม่ทำให้สำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.เสียไป ผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีสิทธิที่จะโต้แย้งและนำพยานหลักฐานต่าง ๆ มาให้ศาลได้สวนเพื่อหักล้างพยานหลักฐานในสำนวนการได้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ได้ ข้อต่อสู้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) และเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) หรือไม่ ทางได้สวนได้ความจากนางชลวานา มะกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ว่า พยานตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นต่อผู้ร้องทั้ง ๒ วาระ ปรากฏว่าผู้ร้องมิได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จึงมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงและให้ดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้องเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหนังสือชี้แจงเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าขายห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ดังกล่าวให้กับนายโกเมศ จิตประวัติ โดยการโอนลอย ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มีการ

จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงเชื่อว่ามีได้มีการซื้อขายห้องชุดดังกล่าวจริง และแจ้งข้อกล่าวหากับผู้ถูกกล่าวหาฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ส่วนพยานผู้ถูกกล่าวหา ได้รับความจากผู้ถูกกล่าวหา และนางวรรณทนี เบิกในทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี หลายวาระตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน โดยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ มีรายการทรัพย์สินเป็นบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี บัญชีเงินฝากธนาคารของนางวรรณทนี ๒๐ บัญชี เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหา ๑ รายการ เงินให้กู้ยืมของผู้ถูกกล่าวหา ๒ รายการ ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา ๑ แปลง ที่ดินของนางวรรณทนี ๒๕ แปลง โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างของนางวรรณทนี ๑๘ หลัง ยานพาหนะของนางวรรณทนี ๑๐ คัน สิทธิและสัมปทานของผู้ถูกกล่าวหา ๓ รายการ สิทธิและสัมปทานของนางวรรณทนี ๗ รายการ รวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ค.๑ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) มีรายการทรัพย์สินเป็นเงินฝากของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี เงินฝากของนางวรรณทนี ๒๐ บัญชี เงินลงทุนของผู้ถูกกล่าวหา ๑ รายการ เงินลงทุนของนางวรรณทนี เงินให้กู้ยืมของผู้ถูกกล่าวหา ๒ รายการ ที่ดินของผู้ถูกกล่าวหา ๑ แปลง ที่ดินของนางวรรณทนี ๒๕ แปลง โรงเรียนและสิ่งปลูกสร้างของนางวรรณทนี ๑๘ หลัง ยานพาหนะของนางวรรณทนี ๑๐ คัน สิทธิและสัมปทานของผู้ถูกกล่าวหา ๓ รายการ สิทธิและสัมปทานของนางวรรณทนี ๘ รายการ รวมมูลค่าทั้งสิ้น ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท

ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ค.๒ โดยมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ๒๐,๓๒๕,๗๓๓ บาท จากครั้งที่ยื่นเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ นั้นนางวรรณทนีซื้อมาจากนางชนัญญา จราจร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขายห้องชุดดังกล่าวให้นายโกเมศ จิตประวัติ ในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยตกลงกับนายโกเมศว่านายโกเมศจะเป็นผู้ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สำนักงานที่ดินเอง นางวรรณทนีจึงลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดมอบให้นายโกเมศไว้เพื่อใช้ในการโอน ผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้แจ้งรายการห้องชุดดังกล่าวในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ทั้งสองวาระ ต่อมาเดือนเมษายน ๒๕๖๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบจากนางสาวชลวานาว่า ไม่มีเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์รายการห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาสอบถามไปยังนายโกเมศ และได้รับแจ้งว่าทำเอกสารสูญหายทั้งหมด จึงไม่ได้ไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดต่อมาวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นางวรรณทนีจึงไปลงบันทึกประจำวันรับแจ้งเอกสารหาย เพื่อขอออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดที่สูญหายที่สำนักงานที่ดิน ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเอกสารหายและประกาศสำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เอกสารหมาย ค.๑๐ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดินสงขลา สาขาหาดใหญ่ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ได้นัดหมายให้นายโกเมศมาดำเนินการรับโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด แต่นายโกเมศแจ้งว่าให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติ บิดาของตนแทน วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ นางวรรณทนีจึงจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดดังกล่าวแก่นายอุดม สอดคล้องกับที่นายโกเมศและนายอุดมเบิกความว่า นายโกเมศเคยมาปรึกษานายอุดมว่าจะซื้อห้องชุดที่หาดใหญ่มีทำเลดี เหมาะแก่การลงทุนไปหารายได้ นายอุดมเห็นด้วย และให้เงินนายโกเมศไปซื้อ นางวรรณทนีส่งมอบเอกสารต่างได้แก่หนังสือมอบอำนาจ หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายโกเมศ และต่อมาเมื่อผู้ถูกกล่าวหาติดต่อมาให้

นายโกเมศไปโอนกรรมสิทธิ์ แต่นายโกเมศทำหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หาย ผู้ถูกกล่าวหาจึงให้นางวรรณนีย์ไปขอออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ใหม่ และแจ้งให้นายโกเมศไปรับโอนกรรมสิทธิ์ แต่นายโกเมศแจ้งให้นายอุดมไปรับโอนแทน ตามหนังสือสัญญาขายห้องชุด เอกสารหมายเลข ค.๑๐ แผ่นที่ ๑๔ -๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมิได้สนใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่ผู้ร้องกล่าวหา เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๑) และมาตรา ๑๐๕ เมื่อพิจารณารายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) มีมูลค่าทรัพย์สินรวม ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๐.๔๙ บาท โดยไม่มีหนี้สิน ซึ่งทรัพย์สินทั้งหมดที่แสดงทั้งหมด ผู้ร้องได้ตรวจสอบแล้วว่า เป็นรายการทรัพย์สินที่ถูกต้อง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเพียงรายการเดียวมูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่ผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณนีย์มี ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าเล็กน้อยมาก จึงพึงต้องพิจารณาถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาเป็นสำคัญมากกว่าพิจารณาด้วยหลักฐานที่เป็นหนังสือ การโอนขายห้องชุดแบบโอนลอย ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้ขายลงชื่อไว้ในสัญญาขาย และส่งมอบหนังสือมอบอำนาจไว้ให้ แม้เป็นวิธีที่ยังมิได้กระทำถูกต้องตามแบบของกฎหมาย แต่ก็ใช่วิธีที่คู่กรณีมีเจตนามุ่งให้ความสะดวกเป็นประโยชน์แก่

ผู้รับโอนที่จะเลือกได้ว่า หากประสงค์จะเป็นผู้มีชื่อในหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์อันเป็นการโอนเด็ดขาด ก็ต้องปฏิบัติตามแบบของกฎหมายให้ถูกต้องต่อไป แต่หากยังไม่ประสงค์จะให้ผลเสร็จเด็ดขาดก็อาจ โอนลอยไว้เพื่อให้บุคคลอื่นไปปฏิบัติต่อไปได้ จึงเป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแบบแห่งนิติกรรมที่ กฎหมายกำหนดให้ฝ่ายนางวรรณนีย์ผู้โอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนฝ่ายตนแล้วมอบให้นายโกเมศ ผู้รับโอนตามเจตนาแรกไปเลือกปฏิบัติภายหลังได้ ประกอบกับได้ความจากนายอุดมยืนยันว่า รู้จักผู้ถูกกล่าวหามานานหลายสิบปี เพราะเป็นคนตำบลนาประดู่ จังหวัดปัตตานีด้วยกัน ผู้ถูกกล่าวหาทักกับนายโกเมศย่อมรู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เชื่อว่าเหตุที่นางวรรณนีย์ ภริยาของผู้ถูกกล่าวหายินยอมโอนลอยให้นายโกเมศไปดำเนินการโอนห้องชุดเองนั้น เป็นเพราะความคุ้นเคย และไว้วางใจ ประกอบกับได้ความจากนางสาวปณิดา บัวทอง ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุดพลัส คอนโดมิเนียม หาดใหญ่ ๑ ว่า ห้องหมายเลข ๓๓/๑๒๓ เป็นห้องเดียวกับห้องชุดเลขที่ ๑ / ๘๑๙ มีการเปลี่ยนเจ้าของเรื่อยมา เจ้าของกรรมสิทธิ์คนแรกคือนางสาวชนันญา ต่อมาเป็นนางวรรณนีย์ และตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ โอนเป็นของนายอุดม ผู้ที่ชำระค่าใช้น้ำประปาและค่าใช้ไฟฟ้า ได้แก่ ชื่อเจ้าของบัญชีว่า นางสาวดวงฤทัยหรือดวงกมล จิตประวัติ บุตรสาวของนายอุดม ตามเอกสารหมาย ค.๑๕ แม้ข้อมูลชื่อผู้ใช้ไฟฟ้ายังเป็นชื่อของนางวรรณนีย์อยู่ แต่เป็นเพราะเหตุที่ยังมิได้มีการแจ้งต่อการไฟฟ้าว่าเปลี่ยนเจ้าของกรรมสิทธิ์ แสดงให้เห็นว่า ตั้งแต่มีการตกลงซื้อขาย และชำระเงินค่าห้องชุดแล้ว นางวรรณนีย์ได้ส่งมอบการครอบครองห้องชุดให้นายโกเมศ จึงมีการปล่อยให้บุคคลอื่นเช่า ปรากฏจากข้อความในแอปพลิเคชันไลน์ที่นางสาวดวงฤทัยหรือดวงกมลได้ สอบถามและติดต่อกับนางสาวปณิดาเรื่องขอกุญแจห้องให้นายหน้า ให้คนเช่า หรือให้แก่ผู้ที่สนใจมา ชมห้องชุด จึงเชื่อว่า นายโกเมศ นายอุดมและครอบครัวได้เข้ามาครอบครอง ดูแลใช้ประโยชน์ใน ห้องชุดดังกล่าวมาตลอดตั้งแต่ซื้อห้องชุดมา พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่รีบดำเนินการชี้แจงทันที

หลังจากที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.จังหวัดปัตตานีและนางชัลวานาแจ้งว่าเอกสารไม่ครบถ้วน โดยชี้แจงความเป็นไปทุกขั้นตอนตั้งแต่เหตุผลของการไม่ได้ยื่นบัญชี แจ้งแนวทางการแก้ไขปัญหาว่า ไปแจ้งความหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินหาย การดำเนินการขอออกใบแทน และท้ายสุดคือทำ สัญญาขายห้องชุด และชี้แจงเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ เมื่อทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและนางวรรณทนีมีจำนวนนับร้อยรายการ และมีมูลค่าสูง ตามพฤติการณ์และรูปคดีจึง มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจโดยสุจริตใจว่า เมื่อนางวรรณทนีได้ดำเนินการขายห้องชุด ไปแล้วตามความเป็นจริง ก็ไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าว จึงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ไม่เป็นพิรุณ ข้อเท็จจริงจากการไต่สวนดังกล่าวจึงยังไม่เพียงพอที่จะฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สินทั้งสองวาระดังกล่าว ข้อกล่าวหาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายสุทธิ จันทรสุทธิ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔๒/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ขอให้พ้นจากตำแหน่งและเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนพยานผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริง
รับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
ดำรงตำแหน่งมาแล้ว ๓ วาระ วาระที่ ๑ เข้ารับตำแหน่งวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ พ้นจากตำแหน่ง
วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕ วาระที่ ๒ เข้ารับตำแหน่งวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่ง
วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และวาระที่ ๓ เข้ารับตำแหน่งวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อมาวันที่
๒๒ มกราคม ๒๕๖๘ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา
หยุดปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศ
ของผู้ร้อง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔, ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น
และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตาม
มาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณี
พ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของ
คู่สมรส ประเภทห้องชุด ๑ รายการ คือ ห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการยื่นให้ครบถ้วน
ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่าขายให้กับคนอื่นไปนานแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า การแจ้งข้อกล่าวหาชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่าการแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ถูกกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกันไม่ชอบ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ๑๕ วัน และมีสิทธิขอขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน รวมเป็นระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่แจ้งข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๓๙ วรรคสาม และผู้ถูกกล่าวหาได้ขอให้ใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นหนังสือเรื่องการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบ แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบมิได้นำข้อเท็จจริงตามหนังสือดังกล่าวไปจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและสำนวนคดีเพิ่มเติมเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประกอบการพิจารณา การกระทำได้กล่าวถือว่าไม่ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร และการที่เจ้าพนักงานถือเอาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมจึงเป็นการไม่ชอบตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๒ (๔) (๕) นั้น ได้ความจากคำเบิกความของนางชวัลนา มะกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี พยานผู้ร้องว่า ได้รับมอบหมายให้ติดตามและตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา

ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา เอกสารหมายเลข ร.๑๔ หน้า ๒ ตอนท้าย ข้อความที่ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา เมื่อวันที่... และมีตราประทับวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ ต่อจากข้อความดังกล่าว และต่อจากข้อความว่า ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในวันที่... เป็นการประทับตราผิดพลาดนั้น เห็นว่า ข้อความในย่อหน้าดังกล่าวมีการประทับตราวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ สองครั้ง แต่เมื่ออ่านข้อความตอนต้นระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือวาจา..ภายในเวลาอันควรแต่อย่างช้า ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา จึงน่าจะเกิดจากการประทับตราผิดพลาดจริง ทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้ร้องภายในสิบห้าวันหรือขอขยายระยะเวลายื่นคำชี้แจงต่อผู้ร้อง ประกอบกับหนังสือขอให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ที่ระบุให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๓ มีข้อความระบุว่า หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะชี้แจงข้อกล่าวหาอาจชี้แจงโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ นับถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีระยะเวลาเตรียมการชี้แจงเป็นเวลาถึง ๒๑ วัน การที่ผู้ถูกกล่าวหาเดินทางไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ อันเป็นเวลาภายหลังวันที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๑๒ วัน และผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อความในหนังสือดีอยู่แล้วว่าต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป ดังนั้น การประทับตราวันที่ผิดพลาดและมีได้กำหนดวันให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง ก็ไม่ทำให้การแจ้งข้อกล่าวหาเสียไป การแจ้งข้อกล่าวหาจึงชอบแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) หรือไม่ เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนังสือที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ และ ร.๘ ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินของตนเองและคู่สมรสประกอบด้วย เงินฝาก เงินลงทุน เงินให้กู้ยืม ที่ดิน โรงเรือนและสิ่งปลูกสร้าง ยานพาหนะ สิทธิและสัมปทานและทรัพย์สินอื่น รวมทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) ๙๒ รายการ รวมจำนวน ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท กรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ๙๔ รายการ จำนวน ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๔.๔๙ บาท ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดปัตตานี มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ แจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่ายื่นเอกสารไม่ครบขอให้ชี้แจง ๓ รายการ คือ ๑. รายการเงินฝากธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส ๒. รายการเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ของผู้ถูกกล่าวหา และ ๓. ห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โครงการพลัสคอนโดมิเนียมหาดใหญ่ ของคู่สมรส ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งข้อมูลทางแอปพลิเคชันไลน์ให้นางชัลวานา มะกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดปัตตานี ทราบในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ว่า รายการที่ ๑ ปิดบัญชีไปแล้ว รายการที่ ๒ สมุดบัญชีสูญหายและไม่ได้ทำรายการนานแล้ว จะทำสมุดใหม่และส่งไปให้ ส่วนห้องชุดรายการที่ ๓ ขายโดยโอนลอยไปนานแล้วโดยจะระบุชื่อคนซื้อไปให้ สำหรับรายการที่ ๓ สอดคล้องกับหนังสือชี้แจงเบื้องต้นของผู้ถูกกล่าวหาฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ที่ส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดปัตตานี ซึ่งต่อมาได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ จากคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายอุดม จิตประวัติ แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาทราบเรื่องให้ผู้ร้องให้ชี้แจงผู้ถูกกล่าวหา ก็รีบชี้แจงโดยไม่ชักช้า โดยรายการที่ ๑ และที่ ๒ นางชัลวานา เบิกความเป็นเงินฝากที่ไม่มีการเคลื่อนไหว จึงไม่ได้ลงมติว่าเป็นการจงใจไม่แสดงสอดคล้องกับข้อมูลของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งนางชัลวานา

ตั้งแต่ต้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ยืนยันชี้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาแล้ว ๖ ครั้ง คงมีเพียงครั้งที่ ๕ และครั้งที่ ๖ คือ กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เท่านั้นที่ไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด เลขที่ ๑/๘๑๙ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โครงการพลัสคอนโดมิเนียมหาดใหญ่ ของคู่สมรส ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตั้งแต่ต้นว่าขายให้บุคคลอื่นไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ สอดคล้องกับสำเนาใบเสร็จรับเงิน และสลิปการโอนเงินเอกสารหมายเลข ค.๑๑ ที่มีการชำระค่าส่วนกลางห้องชุด ค่าน้ำ ค่าเบี้ยปรับและค่าประกันภัยอาคารจำนวน ๒๘,๒๔๐.๙๓ บาท โดยนายโกเมศ จิตประวัติ ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แม้การซื้อขายจะทำโดยโอนลอย และนางวรรณนีย์ รัตนานุสนธิ์ นายอุดมกับนายโกเมศพยานผู้ถูกกล่าวหาจะเบิกความถึงสถานที่รับชำระเงิน หรือจำนวนเงินที่นำมาชำระค่าซื้อห้องชุด ๙๐๐,๐๐๐ บาท บ้าง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท บ้าง ก็เป็นข้อแตกต่างเพียงเล็กน้อยและเหตุการณ์เกิดขึ้นมานานตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ พยานอาจจำรายละเอียดไม่ชัดเจน ไม่ทำให้เป็นข้อพิรุธถึงกับทำให้น้าหนักพยานเสียไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงต่อผู้ร้องทางแอปพลิเคชันไลน์เมื่อในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ และทำเป็นหนังสือเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ว่าห้องชุดที่ไม่แสดง ๑ รายการ มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการเซ็นชื่อโอนลอยให้นายโกเมศ จิตประวัติ ไปนานแล้วทำให้ไม่นำมาแสดงต่อผู้ร้องได้และต่อมาวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาได้ทำการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายจริง ประกอบกับรายการทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงต่อผู้ร้องมีเพียง ๑ รายการ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาแสดงต่อผู้ร้องในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งกรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) แล้ว ถือว่าเล็กน้อย และมีมูลค่าไม่มากนัก อีกทั้งทรัพย์สินส่วนที่ไม่แสดงยังเป็นของคู่สมรสมิใช่ของผู้ถูกกล่าวหาเอง แม้การโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ต้องจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่ได้ดำเนินการ

แต่เมื่อได้รับแจ้งจากผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาที่รับดำเนินการให้ถูกต้องก่อนที่ผู้ร้องจะมีมติ จึงไม่มีเหตุผลที่ต้องจงใจปกปิดหรือไม่แสดงต่อผู้ร้อง เมื่อในชั้นไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดปัตตานีของผู้ร้องมีเพียงเหตุผลของการดำเนินคดีเพียงว่าไม่มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้ถูกต้องโดยไม่ปรากฏพฤติการณ์อื่นประกอบอีก ข้อเท็จจริงจึงยังไม่พอพียงว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น แม้การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ และเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ใช้อำนาจอรัฐ เพื่อป้องกันปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบถึงความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งต้องพิจารณาประกอบพฤติการณ์ด้วยว่าเป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงและการไม่แสดงต้องมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น เมื่อตามคำร้องและทางไต่สวนไม่ปรากฏพฤติการณ์ดังกล่าว จึงไม่พอพียงว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่ง (วาระที่ ๓) เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น เมื่อการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดแล้ว จึงไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายสถาพร วงศ์ตระกูลรักษา

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม๓๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม๕๘/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายสมเกียรติ รัตนานุสนธิ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ขอให้พ้นจากตำแหน่งและให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการไต่สวนพยานผู้ร้องและพยานผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี (วาระที่ ๒) และพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาเข้ารับตำแหน่ง
รองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๓) จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหาร
ท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น
รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจาก
ตำแหน่ง (วาระที่ ๒) ตามเอกสารหมายเลข ร.๗ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางวรรณทนี
รัตนานุสนธิ์ คู่สมรส ได้แก่ ห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ หรือ ๓๓/๑๒๓ ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา มูลค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ และเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔
ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับ
ตำแหน่ง (วาระที่ ๓) ตามเอกสาร หมายเลข ร.๙ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ ห้องชุด
เลขที่ ๑/๘๑๙ ตามเอกสารหมายเลข ร.๘ ผู้ร้องมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕ ขอทราบ

ข้อเท็จจริงและให้ดำเนินการยื่นเอกสารประกอบให้ถูกต้อง ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงว่า เนื่องจากขายห้องชุดดังกล่าวและเซ็นชื่อโอนลอยให้นายโกเมศ จิตประวัติ ไปแล้วตามเอกสารหมายเลข ร.๑๒ ผู้ร้องเห็นว่าหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดยังเป็นชื่อคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา การโอนลอยไม่อาจรับฟังว่ามีการซื้อขายกันจริง ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๑๔ ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๘

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกมีว่า การแจ้งข้อกล่าวหาชอบด้วยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า การแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกันทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นเวลา ๑๕ วัน และมีสิทธิขอขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน รวมเป็นระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่แจ้งข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๓๘ วรรคสาม และผู้ถูกกล่าวหาได้ขอให้ใช้หนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหายื่นหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบ แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบมิได้นำข้อเท็จจริงตามหนังสือดังกล่าวไปจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและสำนวนคดีเพิ่มเติมเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประกอบการพิจารณา การกระทำดังกล่าวถือว่าไม่ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร และการที่เจ้าพนักงานถือเอาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมจึงเป็นการไม่ชอบตาม

- ๔ -

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๒ (๔) (๕) นั้น ได้ความจากคำเบิกความของนางชลวานา มะเกะ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. พยานผู้ร้องว่า ได้รับมอบหมายให้ติดตามและตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา ตราประทับวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ ต่อจากข้อความว่า ประสงค์ที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา... ตามบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเอกสารหมายเลข ร.๑๔ เป็นการประทับตราผิดพลาด เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อความในย่อหน้าเดียวกันมีการประทับตราวันที่ ๒ พ.ย. ๒๕๖๕ ถึงสองครั้ง เมื่ออ่านข้อความทั้งหมดประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งหรือแสดงเจตนาไว้ว่าประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในวันที่เท่าใด หรือต้องการให้ขยายระยะเวลาชี้แจงกี่วัน ย่อมเป็นไปได้ว่าน่าจะเกิดจากการประทับตราผิดพลาดจริงเนื่องจากตามพฤติการณ์แห่งคดีปรากฏตามรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินสำเนามติการประชุมเอกสารหมายเลข ร.๑๐ แผ่นที่ ๒๖ (๓๖๒) ว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยถูกแจ้งข้อกล่าวหากรณีไม่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและกรณีมีรายการทรัพย์สินเพิ่มมาแล้วโดยรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีว่าขั้นตอนการดำเนินการชี้แจงเป็นอย่างไร ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ร้องไม่ให้เวลาชี้แจง ๑๕ วัน นั้น นางชลวานาเบิกความอธิบายว่า ตามระเบียบการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีตามข้อ ๓๗ ให้ผู้ตรวจสอบให้ระยะเวลาอันสมควรโดยอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน การแจ้งข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ และพยานทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ห่างจากวันแจ้งข้อกล่าวหา ๑๒ วัน ซึ่งระยะเวลา ๑๒ วันถือว่าเป็นระยะเวลาอันสมควรแล้ว พยานขอเอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายคอนโดห้องชุดและติดตามมาโดยตลอดตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการแจ้ง

ข้อกล่าวหาเป็นระยะเวลากว่า ๖ เดือน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการจัดส่งเอกสารเกี่ยวกับการซื้อขายห้องชุด ระยะเวลา ๑๒ วัน จึงเป็นระยะเวลาอันสมควรตามระเบียบข้อ ๓๗ เห็นว่า นางชัลวานา สรุปลำนวนคดีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ตามเอกสารหมาย ร.๑๑ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้วถึง ๑๒ วัน เมื่อพิจารณาหนังสือฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ เอกสารหมาย ร.๑๓ มีข้อความแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาเตรียมการชี้แจงในวันที่มารับทราบข้อกล่าวหาโดยสามารถทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ มีสิทธินำพยานหลักฐานมาประกอบการชี้แจงและนำทนายความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงได้ด้วย และผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ นับถึงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีระยะเวลาเตรียมการชี้แจงเป็นเวลาถึง ๒๑ วัน ประกอบกับในหนังสือกำหนดนัดให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันศุกร์ที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามนัดและไม่ปรากฏว่ามีการขอขยายระยะเวลาหรือกำหนดนัดใหม่ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ อันเป็นเวลาภายหลังวันที่กำหนดและผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อความในหนังสือดีอยู่แล้วว่าต้องดำเนินการอย่างไร เมื่อระเบียบกำหนดว่าอย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน ระยะเวลา ๑๒ วัน จึงถือว่าเป็นระยะเวลาอันสมควรแล้ว ดังนั้น การประทับตราวันที่ผิดพลาดและมิได้กำหนดวันให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงไว้ในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ก็ไม่ทำให้การแจ้งข้อกล่าวหาเสียไป การแจ้งข้อกล่าวหาจึงชอบแล้ว ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า การที่เจ้าพนักงานถือเอาหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมเป็นการไม่ชอบตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๒ (๔) (๕) นั้น เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการแจ้งข้อกล่าวหาชอบแล้ว จึงไม่ต้องรับฟังหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ เป็นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ยื่น

หนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารประกอบ แต่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบมิได้นำข้อเท็จจริงตามหนังสือดังกล่าวไปจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและสำนวนคดีเพิ่มเติมเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประกอบการพิจารณา นั้น ได้ความจากนางชัลวานาเบิกความตอบทนายผู้ถูกกล่าวหายืนยันสรุปว่า ผู้ถูกกล่าวหาส่งหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ ตามเอกสารหมายเลข ค.๙ และ ค.๑๐ มาให้ เป็นการจัดส่งเอกสารภายหลังวันที่แจ้งข้อกล่าวหาและวันที่สรุปสำนวนเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการการกลั่นกรองตรวจสอบทรัพย์สิน นางชัลวานาได้แถลงต่อที่ประชุมว่านายอุดมมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงว่าข้อห่อ้งชุดจากผู้ถูกกล่าวหาและรับโอนกรรมสิทธิ์เสร็จสิ้น ที่เอกสารไม่ปรากฏในสำนวนคดีเนื่องจากส่งมาถึงสำนักงาน ป.ป.ช. หลังวันที่เสนอสำนวนไปแล้ว นางชัลวานาไม่ได้บันทึกเหตุไม่รับเอกสารดังกล่าวตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๘๐ เนื่องจากส่งเอกสารภายหลังส่งสำนวนไปแล้ว แต่จะปรากฏในมติ และคณะอนุกรรมการการกลั่นกรองการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินประจำภาค ๙ นำมาพิจารณาแล้วและเป็นเหตุให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ๙ ตรวจสอบรายได้ของนายโกเมศตามสำเนามติการประชุมเอกสารหมายเลข ร.๑๕ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยขอขยายระยะเวลาเพื่อชี้แจงเป็นหนังสือหรือกำหนดนัดเพื่อให้ถ้อยคำด้วยวาจาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เอกสารดังกล่าวจัดทำขึ้นภายหลังจากการแจ้งข้อกล่าวหา เมื่อสำนวนคดีเอกสารหมายเลข ร.๑๑ จัดทำขึ้นก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะส่งเอกสารหมายเลข ค.๙ และ ค.๑๐ ประกอบกับผู้ร้องได้รับเอกสารดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ ตามเอกสารหมายเลข ร.๑๗ ซึ่งคณะอนุกรรมการการกลั่นกรองการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินนำเข้าพิจารณาและเป็นเหตุให้มีการตรวจสอบรายได้ของนายโกเมศเพื่อดูความสามารถในการซื้อห่อ้งชุดจึงมีการพิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่นางชัลวานาผู้ไต่สวนไม่ได้บันทึกเหตุเกี่ยวกับเอกสาร

ดังกล่าวไว้ในสำนวนการไต่สวนหรือรายงานการไต่สวน จึงไม่เป็นการปฏิบัติผิดระเบียบแต่อย่างใด
ข้ออ้างนี้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่ (วาระที่ ๒) และกรณีเข้ารับตำแหน่งดังกล่าว (วาระที่ ๓) และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามคำร้องหรือไม่ ผู้ร้องมีนางชัลวานาเบิกความว่า เนื่องจากมิได้มีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้ถูกต้องตามกฎหมาย เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้ขายห้องชุดดังกล่าว จึงมีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วรู้ดีว่าตนมีทรัพย์สินดังกล่าว การโอนลอยไม่อาจรับฟังได้ว่าการซื้อขายกันจริง ผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจจึงใจปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน ส่วนผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสเบิกความทำนองเดียวกันว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลนาประดู่และพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวหลายครั้งตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ถึงปี ๒๕๖๗ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ๙๒ รายการ รวมมูลค่า ๒๐๖,๖๕๑,๓๖๓.๗๑ บาท ไม่มีหนี้สินตามเอกสารหมาย ค.๑ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยแสดงรายการทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสรวมทั้งสิ้น ๒๒๖,๑๘๓,๔๕๔.๔๙ บาท ไม่มีหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ค.๒ ซึ่งมีทรัพย์สินของคู่สมรสเพิ่มขึ้นคือ เงินลงทุน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และสิทธิและสัมปทานเป็นเงิน ๓๒๕,๗๓๓ บาท รวม ๒ รายการ เป็นเงิน ๒๐,๓๒๕,๗๓๓ บาท ส่วนห้องชุดเลขที่ ๑/๘๑๙ ของคู่สมรสนั้นขายให้นายโกเมศ จิตประวัติ ราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยคู่สมรสลงชื่อในหนังสือมอบอำนาจที่เป็นแบบฟอร์มของกรมที่ดินแล้วส่งมอบพร้อม

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านกับหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด รวมทั้งส่งมอบการครอบครองห้องชุด กุญแจและคีย์การ์ดที่ใช้เข้าห้องชุดให้นายโกเมศและนายโกเมศตกลงว่าจะไปโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุด หลังจากนั้นผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสไม่ได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับห้องชุดเมื่อห้องชุดไม่ได้เป็นทรัพย์สินของคู่สมรสแล้วจึงไม่ได้ระบุในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจำนวนหลายรายการและมีเอกสารประกอบจำนวนมาก โดยทรัพย์สินบางรายการมีมูลค่าสูงกว่าห้องชุด จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะไม่นำรายการทรัพย์สินห้องชุดเพียงรายการเดียว เมื่อประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๕ นางชลวานาแจ้งผู้ถูกกล่าวหาว่าไม่ได้ยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดทำให้ทราบว่ายังมีชื่อของคู่สมรส ผู้ถูกกล่าวหาติดตามและสอบถาม นายโกเมศแจ้งว่าทำเอกสารทั้งหมดสูญหายจึงไม่ไปโอนกรรมสิทธิ์ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ คู่สมรสจึงไปดำเนินการลงบันทึกประจำวันแจ้งเอกสารหายเพื่อขอออกใบแทนตามสำเนารายงานประจำวันเอกสารหาย ค.๑๐ แผ่นที่ ๒ ถึง ๑๓ ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๕ เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ออกใบแทนหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด คู่สมรสติดต่อให้นายโกเมศมารับโอนกรรมสิทธิ์ แต่นายโกเมศแจ้งให้โอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติ บิดานายโกเมศ ตามเอกสารหาย ค.๑๐ แผ่นที่ ๑ และ ๑๔ ถึง ๒๐ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและรายงานการดำเนินการของคู่สมรสให้นางชลวานาทราบมาโดยตลอดตามภาพถ่ายการสนทนาผ่านแอปพลิเคชันไลน์เอกสารหาย ค.๔ และ ค.๑๒ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนยันโดยตลอดว่าขายห้องชุดให้นายโกเมศไปตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ โดยหนังสือชี้แจงฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ตามเอกสารหาย ร.๑๒ มีรายละเอียดว่าขายให้นายโกเมศพร้อมระบุที่อยู่ของนายโกเมศไว้ชัดเจน ที่พยานผู้ร้องอ้างว่าไม่สามารถหมายเรียกบุคคลภายนอกมาได้สวนเพราะผู้ถูกกล่าวหาได้ร้องขอที่จะแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาพานายโกเมศมาให้ถ้อยคำ การที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงมาในหนังสือแล้วยอมเข้าใจตลาดเคลื่อนได้ว่าผู้ร้องจะหมายเรียกนายโกเมศมาไต่สวนเอง ภายหลังรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ประกอบกับ

ทราบว่าคุณโกเมศทำเอกสารการโอนกรรมสิทธิ์สัญญา ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสก็รับดำเนินการ
แจ้งความ ขอออกใบแทนและดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดให้นายอุดม จิตประวัติ บิดาของคุณโกเมศ
ทันที มิได้กลับเข้าครอบครองห้องชุดแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังได้ความจากนายโกเมศว่าโอนเงิน
ค่าส่วนกลางและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามเอกสารหมายเลข ค.๑๑ แผ่นที่ ๔๗ ถึง ๔๙ ก็เพื่อให้โอนกรรมสิทธิ์ได้
ซึ่งสอดคล้องกับคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาที่ยืนยันว่าการซื้อขายตกลงกันว่าผู้ถูกกล่าวหาขายให้ใน
ราคาถูก แต่นายโกเมศต้องไปจ่ายค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าส่วนกลางที่ค้างชำระด้วย
และยังปรากฏตามเอกสารหมายเลข ค.๑๑ แผ่นที่ ๕๓, ๖๖ ถึง ๖๘ มีชื่อบุคคลอื่นอีกถึง ๕ คน เป็น
ผู้ชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงค่าส่วนกลางให้นิติบุคคลอาคารชุด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเบิกความยืนยันว่า
ไม่รู้จัก และผู้ร้องก็ได้ขออนุญาตถามนายโกเมศให้เห็นว่าบุคคลทั้งหมดตามเอกสารนั้นไม่เกี่ยวข้อง
กับนายโกเมศ จึงน่าจะเชื่อว่าตั้งแต่ขายห้องชุดปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรสมิได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ห้องชุดอีกเลย ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินจำนวนหลายรายการและมีเอกสาร
ประกอบจำนวนมาก ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินยังแสดงรายการห้องชุดอีก ๒ ห้อง ทั้งมูลค่าห้องชุด
ที่ไม่แสดงมีราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น หากเปรียบเทียบกับมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดในบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินก็ถือว่าห้องชุดที่ไม่แสดงมีมูลค่าเล็กน้อย จึงพอฟังได้ตามข้ออ้างของผู้ถูกกล่าวหา
ว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะไม่นำรายการทรัพย์สินห้องชุดเพียงรายการเดียว พยานหลักฐานของ
ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีน้ำหนักรับฟังว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง.

นายวิเชียร อภิรัตน์มนตรี